

اولین همایش استانی

همراه با امتیاز بازآموزی

و خودمراقبتی آموزش به بیمار Patient Education and Selfcare

محورهای همایش :

- ◀ آموزش به بیمار و اخلاق حرفه ای
- ◀ آموزش به بیمار و سلامت جامعه
- ◀ آموزش به بیمار و مدیریت بیماری
- ◀ نقش تکنولوژی در آموزش به بیمار
- ◀ نقش آموزش به بیمار در ارتقای خودمراقبتی

آخرین مهلت ارسال خلاصه مقالات ۱۷ فروردین ماه ۹۸

محل برگزاری همایش :

ایران شهر - دانشگاه آزاد ، سالن همایش ها

زمان برگزاری همایش : ۲۲ الی ۲۳ خرداد ۹۸

آدرس دبیرخانه همایش :

ایران شهر خیابان امام خمینی ۴۶ ستاد مرکزی

دانشگاه علوم پزشکی ، اداره پرستاری

شماره تماس : ۰۵۴۳۷۲۱۰۶۴۶-۳۷۲۱۳۸۹۱

داخلی ۲۱۶

برگزار کننده:

اداره پرستاری دانشگاه

با همکاری معاونت پژوهشی

ارسال مقالات به :

nursing@irshums.ac.ir

Ed.patient@irshums.ac.ir

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

اسامی کمیته علمی اولین همایش سالیانه آموزش به بیمار و خود مراقبتی، (به ترتیب حروف الفبا)

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشگاه
۱	دکتر مهدی اجری	دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
۲	دکتر فاطمه آذر کیش	معاونت تحقیقات و فناوری
۳	محمد ابراهیمی	معاونت تحقیقات و فناوری
۴	هاجره ابراهیمی ریگی	معاونت تحقیقات و فناوری
۵	ادریس ارباب شستان	معاونت تحقیقات و فناوری
۶	شهاب الدین اطهریان	معاونت تحقیقات و فناوری
۷	دکتر آرزو پیرک	معاونت تحقیقات و فناوری
۸	دکتر شیوا پژمان خواه	معاونت تحقیقات و فناوری
۹	وحیده پویش	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۰	دکتر طیبه سمیعی زاده طوسی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۱	دکتر رستم جلالی	دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۱۲	دکتر نسترن حیدری خیاط	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۳	صدا ملک دادخواه	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۴	زهرا رهدار	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۵	فاطمه ریگی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۶	دکتر حسام شریفی پور	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۷	الهییار شهنوازی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۸	معصومه شهنوازی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۹	دکتر مریم شیخ پور خانی	دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان
۲۰	دکتر مهدیه صابری	دانشگاه علوم پزشکی کاشان
۲۱	تهمینه صالحیان	معاونت تحقیقات و فناوری
۲۲	دکتر زهرا عطارودی کاشانی	معاونت تحقیقات و فناوری
۲۳	نظر قنبرزهی	معاونت تحقیقات و فناوری
۲۴	سعید کلکلی	معاونت تحقیقات و فناوری
۲۵	دکتر شمعانه محمدی	دانشگاه بهزیستی و توانبخشی تهران

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

اسامی کمیته اجرایی اولین همایش سالیانه آموزش به بیمار و خود مراقبتی

ردیف	نام و نام خانوادگی	دانشگاه
۱	دکتر محمد مهران امینی فرد	ریاست دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۲	دکتر کامران کردی	معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۳	دکتر مصطفی امینی	معاونت پشتیبانی دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۴	دکتر احمد ابراهیمی	ریاست دانشگاه آزاد اسلامی - واحد ایرانشهر
۵	مهری کردی	رئیس اداره پرستاری
۶	وحیده جهاننیده	کارشناس اداره پرستاری
۷	مریم قادری	کارشناس اداره پرستاری
۸	عابده سیاه خانی	کارشناس اداره پرستاری
۱۰	منیره روشنگر	کارشناس اداره پرستاری
۱۱	صیداملک دادخواه	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۱۲	دکتر نسترن حیدری خیاط	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۳	شکوفه مقربی	دانشگاه آزاد اسلامی - واحد ایرانشهر
۱۴	علی میربلوچ زهی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۵	مژگان جمالزهی	معاونت تحقیقات و فناوری
۱۶	محمدحسین ملک رئیسی	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۱۷	عثمان واضعه	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۱۸	فقیر محمد مارندگانی	معاونت درمان
۱۹	راحله شیبانی	بیمارستان ایران
۲۰	زرخاتون شه کرم زهی	بیمارستان خاتم الانبیاء
۲۱	محمد بامری	بیمارستان خاتم الانبیاء
۲۲	خالد امیدی	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۲۳	منصوره ستوده نژاد	بیمارستان ایران
۲۴	عاطفه هراتی	مرکز درمان بستر کنارک
۲۵	کبری نصیر پور	بیمارستان ایران
۲۶	بهاره صمدی	بیمارستان ایران
۲۷	فریده در خوش	بیمارستان ایران
۲۸	عبدالوهاب شیرخانزهی	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۲۹	ارسلان لطیفی	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

اسامی کمیته اجرایی اولین همایش سالیانه آموزش به بیمار و خود مراقبتی (ادامه)

۳۰	عبدالجبار پرستنده خیال	دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۳۱	محسن محمدی	واحد IT دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۳۲	محمدامین رئیسی نیا	واحد IT دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
۳۴	آسیه کلکلی	بیمارستان خاتم الانبیاء
۳۵	حمیده خدایاری	بیمارستان ایران
۳۶	خدیدجه امیریان	معاونت بهداشتی
۳۷	سامیه مزارزهی	بیمارستان خاتم الانبیاء
۳۸	سعید اسماعیل زهی	بیمارستان ایران
۳۹	شهناز براهویی	بیمارستان ایران

فهرست سخنرانی

۸. سخنرانی ها
۹. بررسی تاثیر آموزش به بیمار پیرامون تعیین فرد تصمیم گیرنده در امر درمان
۱۰. آموزش به مادر و آگاه سازی مردم، راهبردی بر حمایت طلبی زایمان طبیعی
۱۱. بررسی تاثیر فیلم آموزشی بر نحوه استفاده از اسپری های استنشاقی: یک مطالعه تجربی
۱۲. خود مراقبتی در بیماران مبتلا به گلوکوم زاویه باز در مراجعین به مرکز چشم پزشکی بیمارستان متینی کاشان در سال ۱۳۹۴
۱۳. بررسی تاثیر آموزش بر شدت سوختگی بیماران تحت رادیوتراپی در بیماران مبتلا به سرطان پستان: کار آزمایشی بالینی
۱۴. بررسی تاثیر آموزش بر آگاهی مادران کودکان بستری در بخش اطفال نسبت به پیشگیری از عفونت های بیمارستانی
۱۵. بررسی تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر خودمراقبتی بیماران دیالیزی مراجعه کننده به بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع) شهر زاهدان در سال ۹۶-۱۳۹۵
۱۶. تاثیر آموزش پرستاری بر ارتقاء خود مراقبتی در بیماران با پای دیابتی: کار آزمایشی بالینی
۱۸. تاثیر اجرای مدل مراقبت پیگیر بر خود مدیریتی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با بیماری
۱۹. تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر افسردگی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور: یک کار آزمایشی بالینی
- بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر خود کارآمدی بیماران مبتلا به دیابت تیپ دو مراجعه کننده به کلینیک دیابت دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
۲۱. بررسی تأثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بیمارستان علی ابن ابیطالب زاهدان
۲۲. تاثیر مدل مراقبت پیگیر بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت
۲۳. تاثیر آموزش بر کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری قلبی عروقی
۲۴. تاثیر مدل مراقبت پیگیر بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با بیماری
- تاثیر اجرای روش مدیریتی FOCUS-PDCA بر بهبود شاخص اثر بخشی آموزش به بیمار، بیماران بستری بخش زنان بیمارستان روانپزشکی بهاران
۲۵. تاثیر آموزش رفتارهای خودمراقبتی به شیوه مولتی مدیا بر کیفیت زندگی و خودکارآمدی بیماران دیابتی نوع ۲
۲۷. خود مراقبتی در سالمندان شهر کاشان با استفاده از گیاهان دارویی: یک مطالعه توصیفی
۲۸. آموزش به بیمار و خود مراقبتی در نوجوانان مبتلا به تالاسمی
۲۹. آسم و آموزش تمرینات ورزشی هوازی: مقاله مروری سیستماتیک
۳۰. آموزش به بیمار در دیابت بارداری: یک مطالعه مروری

۳۱..... اثربخشی پرستاری از راه دور در بهبود زخم های مزمن: مطالعه مروری

۳۲..... بررسی عوامل مرتبط با فعالیت بدنی در بیماران دیابتی: یک مرور سیستماتیک

۳۳..... حقیقت گویی به بیماران سرطانی، چالشی در اخلاق پزشکی - یک مطالعه مروری

۳۴..... کاربرد پرستاری از راه دور در آموزش به بیمار

۳۸..... نیازهای آموزشی در مراقبت از بیماران مبتلا به اوتیسم: یک مطالعه مروری

۴۰..... بررسی تاثیر آموزش بر خود مراقبتی در بیماران دیابتی: یک مطالعه مروری

۴۱..... تجربه مدرسین پرستاری از ویژگی دیسترس اخلاقی - یک مطالعه کیفی

۴۲..... میزان تاثیر آموزش خودمراقبتی از بیماران مبتلا به بیماری مزمن مغز و اعصاب بر سلامت روان خانواده آنها براساس تئوری اورم

۴۳..... عوامل تسهیل کننده آموزش به بیمار از دیدگاه پرستاری در ایران: یک مطالعه مروری

۴۴..... موانع آموزش به بیمار از دیدگاه مدیران پرستاری در ایران: یک مطالعه مروری

Effect of health promotion strategies education on self-care self-efficacy in patients undergoing bone marrow transplantation..... ۴۷

Home Care Follow-Up in the Process of Life: A Phenomenological Study..... ۴۸

۵۱..... بررسی ارتباط آشفستگی اخلاقی با خودکارآمدی حرفه ای در پرستاران شاغل در بخش های ویژه

۵۳..... بررسی میزان آگاهی پرستاران از انسولین درمانی قبل و بعد از آموزش سال ۱۳۹۶

۵۵..... بررسی تاثیر آموزش خود مراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ شهر ایرانشهر

۵۶..... فرآیند آموزش به بیمار در دنیا

۵۷..... تاثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به پرفشاری خون در ایران: یک مطالعه مروری

۵۸..... تاثیر آموزش خودمراقبتی به بیمار در ارتقاء سلامت جامعه

۵۹..... تاثیر خود مراقبتی در کاهش میزان قند خون بیماران دیابتی

۶۰..... آموزش به بیمار در واحد دیسپیچ فوریتهای پزشکی (اورژانس پیش بیمارستانی)

۶۲..... نقش تکنولوژی موبایلی در افزایش سواد سلامت جامعه

۶۳..... بررسی ارتباط آشفستگی اخلاقی با صلاحیت بالینی در پرستاران شاغل در بخش های ویژه

۶۴..... آموزش به بیمار و خود مراقبتی در افسردگی پس از زایمان: یک مطالعه مروری

۶۵..... بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر توان خودمراقبتی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور

۶۶..... تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

بررسی موانع برقراری ارتباط موثر بین پرستار و بیمار از دیدگاه پرستاران و بیماران در مجتمع بیمارستانی شهید دکتر بهشتی کاشان
۶۷.....

بررسی پژوهش های منتشر شده در خصوص پیشگیری از تالاسمی با رویکرد آموزشی ۱۳۸۰ - ۱۳۹۷
۶۸.....

آموزش به بیمار و رعایت اصول اخلاق حرفه ای
۶۹.....

Effect of an empowerment program on self-efficacy of patients with type II diabetes.....۷۰

Effects of an Osteoporosis Prevention Empowerment Program Based on Health Belief Model on Self Efficacy among Iranian Older Adults: A Randomized Single-Blind Controlled Clinical Trial.....۷۱

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

سخنرانی ها

بررسی تاثیر آموزش به بیمار پیرامون تعیین فرد تصمیم گیرنده در امر درمان

حجت رستگاری نجف آبادی^۱، پگاه ساسان پور^۲

۱ استادیار طب اورزانس دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۲ استادیار رادیوتراپی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، نویسنده مسئول

زمینه: در انجام اقدامات درمانی الگوهای مختلفی وجود دارد که بر اساس آن فردی که تصمیم نهایی در امر درمان را مشخص می نماید (الگوی پزشک مدار، الگوی بیمار مدار، الگوی تصمیم گیرنده همزمان پزشک و بیمار). با افزایش تعامل بیمار و پزشک در حیطه ی انتخاب بهترین روش درمانی، به بهترین نتایج درمانی می توان دست یافت. هدف از این مطالعه بررسی نگرش بیماران درباره ی فرد اصلی تصمیم گیرنده در امر درمان و بررسی میزان تغییر این نگرش با آموزش در زمینه ی پیامدهای آن می باشد.

روش: این مطالعه به صورت مقطعی در بیمارستان امام خمینی تهران و در مراجعه کنندگان به بخش جراحی در سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۲ انجام پذیرفت. از ۱۱۲ بیماری که در این مطالعه وارد شدند. ابتدا اطلاعات بیمار در باره ی نگرش خود در باره ی این مورد که چه کسی تصمیم گیرنده در امر درمان است پرسش شد. سپس به بیمار توضیحات درباره ی برتری هر مدل و پیامد ناشی از آن داده شد. روز بعد مجدداً از بیمار در این زمینه سوال شد و نتایج ثبت گردید. داده ها جهت تجزیه و تحلیل آماری وارد نرم افزار SPSS شد و با استفاده از آمار توصیفی و آزمون کای دو تحلیل شد.

نتایج: از ۱۱۲ بیماری که در این مطالعه شرکت کردند ۵۴ بیمار زن و ۵۸ بیمار مرد بود. که میانگین سنی ۴۳ سال و محدوده سنی ۱۴ تا ۷۲ سال بود. قبل از انجام مداخله ۶۴ (۵۸٪) بیمار نقش پزشک و بیمار همزمان، ۴۰ (۳۶٪) بیمار نقش پزشک و ۹ (۶٪) نفر بیمار به تنهایی را تصمیم گیرنده دانسته اند. پس از انجام مداخله ۵۳ (۴۶٪) بیمار نقش پزشک و بیمار همزمان، ۵۳ (۴۶٪) بیمار نقش پزشک و ۴ (۳٪) نفر بیمار به تنهایی را تصمیم گیرنده دانسته اند که در بررسی آماری معنی دار نبود ($P=0/58$).

نتیجه گیری: هر چند از نظر تعداد بیماران با آموزش تعداد بیشتری از بیماران به این امر ترغیب شدند که از الگوی برتر ارتباطی در تصمیم گیری درمان که همان مشارکت پزشک و بیمار است استفاده نمایند ولی با توجه به اینکه این اعتقاد در فرهنگ و آموزه های اعتقادی بیماران متاثر است آموزش های بیشتر و برنامه های مدون تری را برای رسیدن به هدف نیازمند است.

کلید واژه ها: تصمیم گیری، آموزش، درمان

آموزش به مادر و آگاه سازی مردم، راهبردی بر حمایت طلبی زایمان طبیعی

طیبه سمیعی زاده طوسی^{۱*}، علی رمضانخانی^۲، ناهید اکبری^۳

۱- دکترای آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت، عضو هیئت علمی دانشکده علوم پزشکی ایران شهر، گروه مامایی، نویسنده مسئول

۲- استاد گروه بهداشت عمومی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

۳- استادیار گروه بهداشت باروری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه: آموزشهای قبل از زایمان به عنوان عامل اصلی حمایت طلبی برای بهبود سلامت مادران و نوزادان می تواند کمک به تغییر نگرش آنان نسبت به زایمان طبیعی به عنوان یک روش کم خطر و سالم برای مادر و جنین باشد. این آموزش ها شامل برگزاری کلاسهای آمادگی زایمان، ارائه اطلاعات و ایجاد آمادگی و پذیرش اجتماعی مادران باردار است. هدف از این مطالعه تبیین موانع در این آموزشها به مادر است.

روش کار: این پژوهش کیفی اکتشافی به روش گراند تئوری و بر اساس پارادایم اشتراوس و کوربین به تبیین موانع حمایت طلبی زایمان طبیعی پرداخت. مشارکت کنندگان به صورت هدفمند از جامعه متخصصین زنان و زایمان و ماماها درگیر حمایت طلبی برای زایمان طبیعی در بیمارستان های دولتی و غیر دولتی و مطب های خصوصی سطح شهر تهران انتخاب شدند. ۲۲ مصاحبه عمیق طی ۱۰ ماه، شامل ۱۸ مصاحبه با مشارکت کنندگان و ۴ مصاحبه با مادران زایمان کرده به روش طبیعی و سزارین انجام شد، مصاحبه ها حضوری و زمان آن بین ۳۵ تا ۱۲۰ دقیقه متغیر بود. کلیه مصاحبه ها به ترتیب ضبط شده و کلمه به کلمه پیاده شد و سپس وارد نرم افزار MAXQDA ۱۰ گردید. مراحل کد بندی و تجزیه تحلیل با مقیاس اشتراوس و کوربین بر اساس گراند تئوری انجام شد.

یافته ها: یکی از مقوله های اصلی در موانع حمایت طلبی برای زایمان طبیعی، ناکار آمدی آموزش عمومی در مورد زایمان طبیعی می باشد. که کیفیت نا مناسب و آموزش نا موثر آمادگی برای زایمان دو طبقه اصلی است. محدودیت فرهنگی در آموزش به همسران، گسترده و منسجم نبودن کلاسهای آمادگی زایمان، عدم استفاده مناسب از فرصت های آموزشی برای دختران و زنان، ترغیب ناکافی مادران به شرکت در کلاسها، اهمیت ندادن پزشکان به کلاسها، نداشتن علاقه و توانمندی مربی در کلاسهای آموزشی آمادگی زایمان، مفاهیم تشکیل دهنده طبقات اصلی هستند.

بحث و نتیجه گیری: آموزش نا کارآمد در آگاه سازی عمومی نسبت به زایمان طبیعی یکی از موانع حمایت طلبی زایمان طبیعی است. راهبردهای به دست آمده برای آن شامل کارآمد سازی آموزشها در کلاسهای آمادگی زایمان، کارآمد سازی آموزشها به ذی ربطان و استفاده موثر از رسانه می باشد.

کلید واژه ها: زایمان طبیعی، حمایت طلبی، آموزش به مادر

بررسی تاثیر فیلم آموزشی بر نحوه استفاده از اسپری های استنشاقی: یک مطالعه تجربی

مهديه صابري^۱، محسن اديب حاج باقري^{*}، زينب كريمي^۱

۱- مرکز تحقیقات پرستاری تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران

نویسنده مسئول: ادیب حاجی باقری adib1344@yahoo.com، email: ۰۹۱۳۳۶۳۰۲۷۲ و ارائه دهنده: زينب كريمي

چکیده

مقدمه: استفاده از یک روش آموزشی مناسب، باعث ارتقاء کیفیت زندگی بیماران و کاهش هر چه بیشتر عوارض بیماری‌های مزمن می‌گردد. آموزش بیماران تنفسی در مورد نحوه استفاده از اسپری های استنشاقی می‌تواند باعث بهبود استفاده از اسپری‌ها و افزایش اثر بخشی آنها شود. از این رو این مطالعه با هدف بررسی تاثیر روش فیلم آموزشی بر نحوه استفاده از اسپری‌های استنشاقی انجام شد.

روش کار: این مطالعه مداخله‌ای از نوع دو گروهی بصورت پیش آزمون و پس آزمون بود و بر روی ۱۲۰ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه آسم و آلرژی بیمارستان شهید بهشتی کاشان در سال ۱۳۹۶ انجام شد. بیماران به روش مستمر وارد مطالعه و سپس بصورت تصادفی به دو گروه تخصیص داده شدند و به روش فیلم آموزشی ($n=60$) و یا گروه کنترل (آموزش چهره به چهره) ($n=60$) آموزش داده شدند. نحوه مصرف اسپری، قبل، دو هفته بعد و یک ماه بعد از آموزش و با استفاده از چک لیست محقق ساخته بررسی شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون های کای دو، t مستقل و آزمون اندازه گیری تکراری و نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ صورت گرفت.

یافته ها: میانگین نمره نحوه استفاده از اسپری، در روش فیلم آموزشی و گروه کنترل قبل از آموزش، تفاوت معناداری نداشت ($p>0/05$). دو هفته پس از آموزش، میانگین نمره نحوه استفاده از اسپری استنشاقی، در هر دو گروه افزایش یافت اما افزایش در گروه چهره به چهره بطور معناداری بیشتر بود ($p<0/05$). همچنین، یک ماه پس از آموزش، نمرات دو گروه در مقایسه با نوبت قبل افزایش یافته بود، اما این افزایش در گروه چهره به چهره بصورت معنی داری بیشتر بود ($p<0/05$).

نتیجه گیری: آموزش با هر دو روش چهره به چهره و فیلم آموزشی می‌تواند موجب بهبود نحوه استفاده از اسپری‌های استنشاقی شود، اما روش آموزش چهره به چهره نسبت به روش فیلم آموزشی تاثیر بیشتری داشت.

واژگان کلیدی: آموزش به بیمار، آموزش چهره به چهره، فیلم آموزشی، اسپری‌های استنشاقی

خود مراقبتی در بیماران مبتلا به گلوکوم زاویه باز در مراجعین به مرکز چشم پزشکی بیمارستان متینی کاشان در

سال ۱۳۹۴

محسن ادیب حاج باقری^۱، مهدیه صابری^{۱*}، طیبه موحدی نژاد^۱

۱- مرکز تحقیقات پرستاری تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران

نویسنده مسئول: مهدیه صابری، e-mail: dsabery@yahoo.com، ۰۹۱۳۳۶۰۶۴۱۳، ارائه دهنده: محسن

ادیب حاج باقری email: adib1344@yahoo.com، ۰۹۱۳۳۶۳۰۲۷۲

چکیده

مقدمه: خودمراقبتی یک استراتژی موثر در مدیریت و درمان بیماریهای مزمن می باشد. کمبود خودمراقبتی و کمبود پایبندی به درمان طبی گلوکوم عواقب سنگینی مانند نقص پیشرونده بینایی، کوری و ناتوانی را به همراه خواهد داشت. این مطالعه با هدف بررسی میزان پایبندی به درمان در بیماران مبتلا به گلوکوم زاویه باز و عوامل مرتبط با آن در مراجعین به مرکز چشم پزشکی بیمارستان متینی کاشان انجام شد.

روش کار: این مطالعه مقطعی بر روی ۱۳۰ بیمار مبتلا به گلوکوم زاویه باز مراجعه کننده به بیمارستان چشم پزشکی متینی کاشان در سال ۱۳۸۵ انجام شد. از ابزار پژوهشگر ساخته برای گردآوری داده های جمعیت شناختی بیماران و عوامل موثر بر پذیرش درمانی استفاده شد. مقیاس Morisky Medication Adherence برای ارزیابی تبعیت از داروهای گلوکوم مورد استفاده قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار)، آزمون Chi-square و رگرسیون لجستیک در نرم افزار SPSS-۱۶ استفاده شد.

یافته ها: طی مطالعه ۱۳۰ بیمار با میانگین سنی $54/15 \pm 55/36$ سال و متوسط مدت ابتلا به بیماری $16/6 \pm 7/83$ سال به درمانگاه چشم پزشکی مراجعه کردند. ۳۴/۶ درصد از بیماران دارای پایبندی بالا، ۴۳/۸ درصد پایبندی متوسط و ۲۱/۵ درصد دارای پایبندی ضعیف بودند. بین متغیرهای دموگرافیک، سن، تحصیلات، همراهان زندگی، متوسط درآمد ماهیانه ($P=0/005$) با میزان پایبندی بیماران به درمان ارتباط معنی دار آماری مشاهده شد. از میان متغیرهای مرتبط با بیماری فقط فواصل بین ویزیت ها ($P=0/007$) از نظر آماری با میزان پایبندی به درمان ارتباط معنادار داشت. تمامی متغیرهای مرتبط با درمان (مشکلات مربوط به گرفتن نوبت برای ویزیت، تعداد زیاد داروهای مصرفی، نیاز به استفاده مادام العمر از داروها، وجود داروهای زیاد مرتبط با بیماری های دیگر، عوارض داروها، عدم تخصیص وقت از سوی چشم پزشک برای پاسخ به سوالات بیمار)، و تمامی متغیرهای مربوط به خود بیمار (هزینه خرید دارو، مشکلات مربوط به رفت و آمد به مطب، فراموش کردن استفاده از دارو، نحوه استفاده از قطره، عدم آگاهی از عوارض بیماری، بی حوصلگی برای استفاده از دارو، اعتقاد به بی فایده بودن دارو، عدم حمایت اطرافیان) با میزان پایبندی آنان به درمان از نظر آماری ارتباط معنادار داشتند ($P<0/001$).

نتیجه گیری: در مجموع تنها یک سوم از بیماران مبتلا به گلوکوم از خود مراقبت کرده و به درمان پایبند بودند. بیشترین مشکلات بیماران شامل کمبود آگاهی از ماهیت بیماری و فراموش کردن استفاده از دارو بود. با توجه به کاهش قابل توجه این مشکلات از طریق آموزش بیماران توصیه می شود، به ارتقاء سطح آموزش در بیماران مبتلا به گلوکوم زاویه باز توجه بیشتری شود.

واژگان کلیدی: گلوکوم زاویه باز، خودمراقبتی، عوامل مرتبط

بررسی تاثیر آموزش بر شدت سوختگی بیماران تحت رادیوتراپی در بیماران مبتلا به سرطان پستان: کار آزمایشی بالینی

معصومه فارسی زبان^۱، پگاه ساسان پور^۲، ویدا سرگزی^۳، مهسا پورجنگی^۴

۱- عضو گروه فیزیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

۲- متخصص رادیوتراپی و انکولوژی، بیمارستان علی ابن ابیطالب، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)

۳- ارشد فیزیک پزشکی، دانشکده پیرا پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

۴- دانشجوی پزشکی، عضو کمیته دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران (ارائه دهنده)

مقدمه: سرطان پستان یکی از شایع ترین انواع سرطان ها در میان زنان است. در کشور ما نیز سرطان پستان دارای شیوع بالایی است و اکثر مراجعات زنان به مراکز پرتو درمانی را شامل می شود. سوختگی پوستی یکی از عوارض رادیوتراپی است که بیماران را دچار مشکلات فراوانی می کند. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر آموزش بر شدت سوختگی بیماران تحت رادیوتراپی در بیماران مبتلا به سرطان پستان انجام شد.

روش کار: این مطالعه به روش مداخله ای و بر روی ۴۸ زن مبتلا به سرطان پستان مراجعه کننده به بیمارستان علی ابن ابیطالب در سال ۱۳۹۷ انجام گرفت. معیار ورود به جامعه شامل زنانی بود که جلسه دوم به بعد رادیوتراپی را تجربه می کردند. محتوای آموزشی بر اساس مشاهدات و نیازهای آموزشی بیماران تهیه شد. بیماران قبل از جلسه بعدی رادیوتراپی به مدت ۱۵ دقیق تحت آموزش شفاهی پژوهشگران قرار گرفتند. در پایان هر جلسه پمفلت از خلاصه مطالب در اختیار بیماران قرار گرفت. داده ها با استفاده از چک لیست محقق ساخته ای که شامل دو بخش اطلاعات دموگرافیک و لیست ارزشیابی و شدت سوختگی بیماران بود به روش آسان و در دسترس جمع آوری شد. زنان از نظر ابتلا به سوختگی در آخرین جلسه رادیوتراپی بررسی شدند. شدت سوختگی در سه گروه خفیف، متوسط و شدید تقسیم بندی شد. داده ها با استفاده از آزمون های آماری توصیفی، نیز آزمون های همبستگی پیرسون، آزمون تی زوجی، ANOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: میانگین سنی بیماران $29/54 \pm 2/3$ می باشد. شدت سوختگی در بررسی ابتدایی ۵۲٪ خفیف، ۳۳،۳۳٪ متوسط، ۱۴،۵۸٪ شدید بود. در جلسه رادیوتراپی بعد از ارائه آموزش به ترتیب ۷۹،۱۶٪ خفیف، ۱۶،۶۶٪ متوسط، شدید ۴،۱۶٪ بوده است. همچنین شدت سوختگی با شاخص توده بدنی بیماران ارتباط داشت ($p=0,001$). همچنین اندازه پستان نیز با شدت سوختگی رابطه مستقیم داشت ($p=0,008$). عواملی همچون استفاده از لباس نخی و لباس زیر کمتر نیز بر شدت سوختگی تاثیر داشت. بین شدت سوختگی قبل و بعد آموزش اختلاف معنی داری وجود داشت اما بین سایر متغیرها ارتباط معنی داری دیده نشد.

بحث و نتیجه گیری: آموزش بر شدت سوختگی بیماران بعد از رادیوتراپی تاثیر داشت و منجر به کاهش شدت آن شد. همچنین افراد با شاخص توده بدنی بالاتر در معرض سوختگی با شدت بالاتر قرار دارند. بیماران با اندازه پستان بزرگتر نیز دچار سوختگی با شدت بیشتر شده اند. همچنین لباس استفاده شده در هنگام رادیوتراپی و بعد از آن بر شدت سوختگی تاثیر داشته است. به طوری که بیمارانی که از لباس های گشاد و نخی و همچنین بیمارانی که لباس های زیر کمتری استفاده می کردند دچار سوختگی با شدت خفیف تری شدند. بنابراین آموزش و آگاهی بخشیدن به این بیماران می تواند گام موثری در ارتقاء کیفیت زندگی و ضایع آنها از زندگی شود.

کلمات کلیدی: آموزش، شدت سوختگی، رادیوتراپی، سرطان پستان

بررسی تاثیر آموزش بر آگاهی مادران کودکان بستری در بخش اطفال نسبت به پیشگیری از عفونت های بیمارستانی

حامد سارانی^۱، مهرانگیز قییمی^۲

۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری مامایی زاهدان، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۲- دانشجوی کارشناس ارشد داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی زاهدان، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

مقدمه: عفونت بیمارستانی معضل بهداشتی تمامی کشورهای جهان است. عفونت های بیمارستانی، عفونت هایی هستند که در طی زمان بستری شدن بیمار در بیمارستان ایجاد می شود. بنابراین مطالعه ای با هدف تعیین تاثیر آموزش بر آگاهی مادران کودکان بستری در بخش اطفال نسبت به پیشگیری از عفونت های بیمارستانی انجام شد.

روش کار: این مطالعه سال ۱۳۹۷ به روش مداخله ای بر روی ۸۲ مادری که کودکانشان در بخش اطفال بیمارستان امام خمینی زابل بستری بودند انجام شد. آگاهی مادران با استفاده از پرسشنامه سنجش آگاهی درباره عفونت های بیمارستانی که پرسشنامه ای استاندارد است بررسی شد. پس از آن آموزش مادران طی دو جلسه ۱۰ دقیقه ای در فاصله یک روزه به صورت شفاهی و نمایش دادن مطالب به صورت بصری انجام گرفت. پرسشنامه آگاهی دو روز بعد از آخرین جلسه آموزش از مادران تحت آموزش تکمیل شد. روش نمونه گیری در هر دو مرحله آسان و در دسترس بود. داده ها بعد از جمع آوری با استفاده از آزمون های آمار توصیفی، همبستگی پیرسون و آزمون تی مستقل و تی زوجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: میانگین سنی مادران شرکت کننده $26/23 \pm 2/1$ می باشد. میانگین نمره آگاهی مادران در ابتدا $24/51 \pm 2/28$ و بعد از مداخله $32/66 \pm 1/12$. بین تحصیلات و نمره آگاهی ارتباط معنی داری وجود داشت ($P < 0/05$). همچنین بین تعداد فرزندان و نمره آگاهی مادران رابطه وجود داشت ($P < 0/05$). بین سایر متغیرها رابطه معنی داری گزارش نشد.

بحث و نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که آموزش بر روی آگاهی مادران کودکان بستری تاثیر گذار بوده به طوری که باعث افزایش آگاهی آنها شد. همچنین مادران با تحصیلات بالاتر فراگیری بهتری نسبت به سایر مادران داشته اند. همچنین مشخص شد مادرانی که تعداد فرزند بیشتری دارند آگاهی آنها نسبت به عفونت های بیمارستانی بیشتر است. بنابراین با توجه به نقش مراقبتی مادر در بخش های اطفال، نزدیک بودن و در ارتباط بودن بیشتر مادران با کودکان بیمار خود توجه به بحث آگاهی بخشیدن به آنها می تواند تاثیر چشم گیری در ابتلا کودکان بستری به عفونت های بیمارستانی داشته باشد.

کلمات کلیدی: آگاهی، آموزش، مادران کودکان بستری، بخش اطفال، عفونت بیمارستانی

بررسی تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر خودمراقبتی بیماران دیالیزی مراجعه کننده به بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع) شهر زاهدان در سال ۹۶-۱۳۹۵

علیرضا سالار*^۱، فتیحه کرمان ساروی^۱، علی نویدیان^۱، بنت الهدی طاهری^۱
۱. مرکز تحقیقات پرستاری جامعه، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، *۰۵۴۳۳۴۴۲۱۷۹، Salar2۹۳@gmail.com

چکیده

مقدمه: خودمراقبتی یکی از جنبه های مهم درمان در بیماران همودیالیزی محسوب می شود و از آنجا که امروزه توانمندسازی بیماران در چشم انداز مراقبت های بهداشتی، نقش بسزایی دارد و مبتنی بر مشارکت فرد در روند درمان است لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر خودمراقبتی بیماران دیالیزی مراجعه کننده به بیمارستان امام علی (ع) زاهدان ۹۶-۱۳۹۵ انجام شد.

روش کار: این مطالعه ی نیمه تجربی بر روی ۱۰۰ بیمار تحت همودیالیز مراجعه کننده به بخش دیالیز زاهدان در سال ۹۶-۱۳۹۵ انجام گرفت. نمونه گیری به صورت در دسترس انجام شد. برای گروه مداخله الگوی توانمندسازی خانواده محور بر طبق گامهای الگو در چهارمرحله، تهدید درک شده به روش بحث گروهی، خود کارآمدی به روش مشگل گشایی، عزت نفس به روش مشارکت آموزشی و ارزشیابی در طی چهار جلسه اجراشد. و گروه کنترل نیز مراقبت های معمول بخش را دریافت کردند. ابزار جمع آوری داده ها در این مطالعه، پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه خودمراقبتی بود. پرسشنامه خودمراقبتی در سه مرحله قبل از مداخله، یک و دو ماه بعد از اتمام مداخله توسط هر دو گروه تکمیل گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ و آزمون های آماری تی مستقل، تحلیل واریانس با اندازه های تکراری و کای دو استفاده شد.

یافته ها: بر اساس آزمون تی مستقل میانگین نمره خودمراقبتی بیماران گروه مداخله و کنترل تفاوت آماری معنی داری داشته ($P < 0.001$)، همچنین آزمون تحلیل واریانس نشان داد که تغییرات نمره خودمراقبتی در دو گروه یکسان نبوده و بیانگر افزایش نمره خودمراقبتی در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل است ($P < 0.001$).

نتیجه گیری: اجرای الگوی توانمندسازی خانواده محور در بیماران تحت درمان با همودیالیز از طریق تقویت توانمندی بیمار و خانواده آنها در امر مراقبت، زمینه را برای ارتقاء و حفظ مراقبت از خود فراهم می کند.
کلید واژه ها: همودیالیز، خودمراقبتی، الگوی توانمندسازی خانواده محور

تاثیر آموزش پرستاری بر ارتقاء خود مراقبتی در بیماران با پای دیابتی: کار آزمایشی بالینی

عبدالعظیم توکلی^۱، مینا حاضر^۲، علی باشی^۲، مریم زمانی^۲

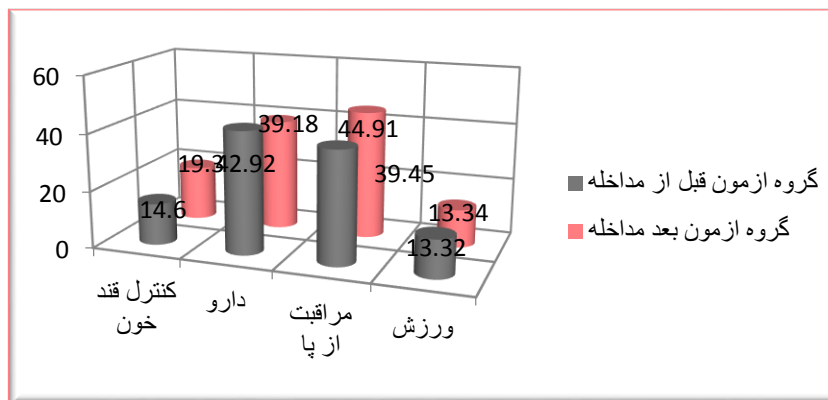
(۱) دانشجوی دکترای پرستاری-دانشکده پرستاری و مامایی-دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی-تهران-ایران

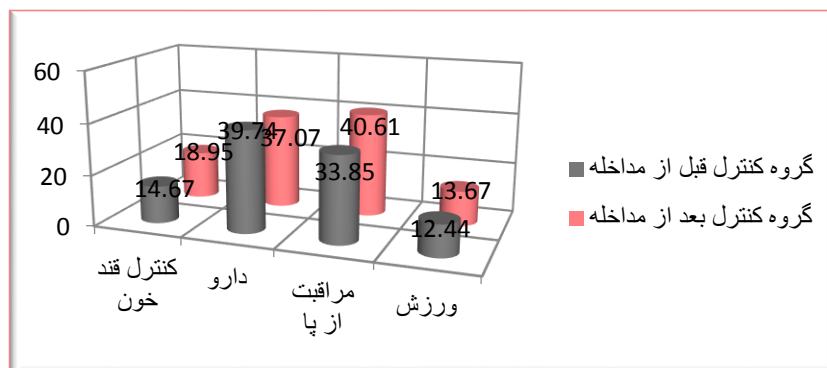
(۲) دانشجوی کارشناسی پرستاری-دانشجوی کمیته تحقیقات-دانشکده پرستاری و مامایی-دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی-تهران-ایران

مقدمه: با توجه به شیوع بالای عارضه پای دیابتی در بیماران مبتلا به دیابت و صرف هزینه های فراوان در جهت مراقبت و خدمات مربوط به مراقبت زخم پا برای افزایش خود مراقبتی بیماران، استفاده از تئوری ها و الگو های پرستاری پیشنهاد شده است. لذا این مطالعه با هدف تاثیر آموزش پرستاری بر ارتقاء خود مراقبتی در بیماران با پای دیابتی مراجعه کننده به مراکز شهر تهران انجام گرفت.

روش کار: این مطالعه تجربی بر روی ۹۰ نفر از بیماران دیابتی شهر تهران به صورت تصادفی ساده در دو گروه (۴۵ نفر) از مون و (۴۵ نفر) کنترل انجام شد که در گروه از مون ۶ جلسه آموزش پرستاری به مدت ۳۰ تا ۴۵ دقیقه و در گروه کنترل مراقبت های متداول مرکز دیابت اجرا می شد. ابزار جمع اوری اطلاعات در این مطالعه "پرسشنامه رفتار خود مراقبتی توبرت" بود که اطلاعات به روش خود گزارش دهی قبل و بعد از مداخله در هر دو گروه جمع اوری شد. سپس توسط نرم افزار آماری SPSS-۲۲ نسخه ۲۲ توسط از مون تی زوجی، تی مستقل تجزیه تحلیل شد.

یافته ها: میزان خود مراقبتی در گروه از مون قبل از مداخله ۱۱۰/۲۹ و بعد از مداخله ۱۱۶/۷۳ بود که از مون تی زوجی اختلاف معنی داری را نشان داد. در گروه کنترل قبل از مداخله ۱۰۰/۷ و بعد از مداخله ۱۱۱/۵۲ بود که از مون تی زوج اختلاف معنی داری را نشان نداد. همچنین از مون تی مستقل بعد از مداخله بین دو گروه از مون و کنترل اختلاف معنی داری را نشان داد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به اثر بخش بودن برنامه آموزش پرستاری بر ارتقاء خود مراقبتی بیماران مبتلا به پای دیابتی و کم هزینه بودن آموزش های پرستاری در مطالعه ما، می توان پیشنهاد داد تا از این روش مشاوره ای در کنار درمان های دارویی در جهت افزایش خود مراقبتی بیماران با پای دیابتی استفاده شد.

کلید واژه ها: آموزش پرستاری، خود مراقبتی، پای دیابتی

تأثیر اجرای مدل مراقبت پیگیر بر خود مدیریتی بیماران مبتلا به آنفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با

بیماری

شکوفه مقربی^۱، ام البنین اکبری^{۲*}

۱ کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

۲ * کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران

نویسنده مسئول: ۰۹۱۵۳۷۸۰۸۲۱ Mahziyarakbari@yahoo.com

چکیده

مقدمه: جهت دسترسی به پیامدهای مطلوب درمانی در مبتلایان به آنفارکتوس میوکارد لازم است جمعی از رفتارهای بهداشتی در این مبتلایان تغییر یابد. لازمه این تغییر، کسب مهارت‌های خودمدیریتی است. بنظر می‌رسد برقراری رابطه مراقبتی مستمر و موثر خواهد توانست خودمدیریتی در این بیماران را ارتقاء دهد. مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر اجرای مدل مراقبت پیگیر بر خودمدیریتی بیماران مبتلا به آنفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با بیماری انجام شد.

روش‌ها: این مطالعه نیمه تجربی بر روی بیماران مبتلا به آنفارکتوس میوکارد مراجعه‌کننده به بیمارستان ولیعصر (عج) بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام گرفت. در این پژوهش، تعداد ۷۰ بیمار مبتلا به آنفارکتوس میوکارد به روش در دسترس انتخاب و به روش تصادفی در دو گروه کنترل و آزمون قرار گرفتند. در نهایت، بدلیل ریزش نمونه مطالعه بر روی ۶۰ بیمار (دو گروه ۳۰ نفره) انجام شد و مدل مراقبت پیگیر برای گروه آزمون اجرا شد. بیماران گروه کنترل نیز مراقبت‌های معمول را دریافت کردند. خودمدیریتی بیماران در هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه روا و پایا خودمدیریتی بیماران مزمن (Chronic Disease Self-management) مورد بررسی قرار گرفت. داده‌ها در نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ وارد و توسط آزمون‌های تی مستقل، تی زوجی، تحلیل واریانس یک طرفه و کوواریانس در سطح معنی‌داری $P < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: دو گروه کنترل و آزمون از نظر جنس، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و مدت زمانی که از تشخیص بیماری گذشته است، تفاوت آماری معنی‌داری با یکدیگر نداشتند. میانگین نمره خودمدیریتی قبل و بعد از مداخله به ترتیب در گروه کنترل $104/9 \pm 29/5$ و $96/9 \pm 29/5$ و در گروه آزمون $112/9 \pm 24/5$ و $134/5 \pm 19/7$ محاسبه شد. بعد از انجام مداخله، میانگین نمرات خودمدیریتی در گروه آزمون بطور معنی‌داری بالاتر از گروه کنترل بود ($P < 0.001$).

نتیجه‌گیری: بکارگیری مدل مراقبت پیگیر می‌تواند سبب ارتقاء خودمدیریتی بیماران مبتلا به آنفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مربوط به بیماری شود. لذا، توصیه می‌شود استفاده از این مدل توسط پرستاران به عنوان ابزاری جهت افزایش خودمدیریتی بیماران مبتلا به آنفارکتوس میوکارد مدنظر قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: آنفارکتوس میوکارد، خودمدیریتی، مدل مراقبت پیگیر

تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر افسردگی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور: یک کار آزمایشی بالینی

جاسم اله یاری^۱، نصرت ا... مسینیایی نژاد^۲، عبدالغنی عبدالهی محمد^۳، زهرا رهدار^۴

- ۱- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان منطقه ای پیامبر اعظم، اداره بهداشت، امداد و درمان نزاجا، زاهدان، ایران.
- ۲- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زابل، زابل، ایران.
- ۳- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران.

چکیده:

مقدمه: بیماران تالاسمی به دلیل ماهیت بیماری در معرض افسردگی قرار دارند. افسردگی باعث کاهش توانایی های بالقوه فردی و کاهش رفتارهای خودمراقبتی می گردد. مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر افسردگی بیماران تالاسمی انجام شد.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی ۶۰ نفر بیمار تالاسمی مراجعه کننده به بیمارستان رازی سراوان در سال ۱۳۹۶ انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و مداخله تقسیم گردیدند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و افسردگی CDI استفاده گردید. گروه مداخله به مدت ۵ جلسه ۲۵ تا ۳۰ دقیقه ای و به مدت چهار هفته تحت آموزش قرار گرفتند. گروه کنترل مداخلات روتین را دریافت نمودند. بعد از یک ماه مجدد پرسشنامه ها تکمیل و داده ها با آزمون های کوواریانس و واریانس با اندازه های مکرر استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج این پژوهش نشان داد در گروه مداخله میانگین نمره افسردگی قبل از مداخله ۳۳,۹۳ و بعد از مداخله ۳۰,۰۳ کاهش پیدا کرد. میانگین نمره افسردگی در گروه کنترل قبل از مداخله ۳۲,۳۶ و بعد از مداخله ۳۲,۷۶ بود. مقایسه میانگین افسردگی در دو گروه قبل و بعد تفاوت معنی دار آماری را نشان داد ($P=0/015$).

بحث و نتیجه گیری: ارزیابی نتایج در پایان مطالعه نشان داد استفاده از الگوی اورم در جهت کاهش افسردگی بیماران موثر می باشد. لذا استفاده از الگوی خودمراقبتی اورم در جهت سازگاری بیشتر بیماران با شرایط موجود با توجه به شناسایی نقص های خودمراقبتی و برنامه ریزی در جهت رفع آنها می تواند مثبت باشد.

کلید واژه ها: مدل خود مراقبتی اورم، افسردگی، بیماران بتا تالاسمی ماژور

*چکیده مقاله حاضر مستخرج از پایاننامه کارشناس ارشد پرستاری نویسنده اول دارای کد اخلاق به شماره ۱۳۹۶، ۱۱۲. REC. ۱. ZBMU می باشد.

بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر خود کارآمدی بیماران مبتلا به دیابت تیپ دو مراجعه کننده به کلینیک دیابت دانشگاه علوم پزشکی زاهدان فاطمه ریگی^{۱*}، خدیجه ریگی^۲، فاطمه کردی^۳

۱- کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

۲- کارشناس پرستاری، بیمارستان بوعلی زاهدان، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، زاهدان، ایران

۳- کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، زاهدان، ایران

مقدمه: دیابت یکی از بیماری های شایع در جهان بوده و به عنوان یک بیماری ناتوان کننده شناخته می شود. این مقاله با هدف تعیین تاثیر آموزش خودمراقبتی بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به دیابت تیپ دو انجام شد.

روش کار: در این مطالعه تجربی ۷۰ نفر از بیماران مبتلا به دیابت تیپ دو مراجعه کننده به کلینیک به روش نمونه گیری در دسترس وارد مطالعه شدند و به روش تصادفی دو گروه کنترل و آزمون قرار گرفتند. ابتدا پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه خود کارآمدی توسط دو گروه تکمیل شد. سپس بیماران گروه آزمون در طی ۴ جلسه به مدت ۴۵ دقیقه و با فاصله دو روز تحت آموزش چهره به چهره قرار گرفتند. سپس بلافاصله و بعد از یک ماه از تمام مداخله از بیماران هر دو گروه پس از آزمون گرفته شد داده ها به وسیله نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: در گروه آزمون بین میانگین نمره خود کارآمدی قبل از مداخله با میانگین نمرات بلافاصله و یک ماه پس از پایان مداخله تفاوت معناداری مشاهده شد و میانگین نمرات خودکارآمدی دارای سیر افزایشی نشان داد ($p < 0/05$). یافته ها حاکی از عدم اختلاف معنی دار در میانگین نمره خود کارآمدی در گروه کنترل بود ($p > 0/05$)

بحث و نتیجه گیری: آموزش خود مراقبتی به بیماران توسط پرسنل بهداشتی و درمانی می تواند به عنوان یک روش موثر باعث ارتقای سلامت بیماران گردد.

کلید واژه ها: آموزش خود مراقبتی، دیابت تیپ دو، خودکارآمدی

بررسی تأثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس بیمارستان علی ابن ابیطالب زاهدان

فاطمه ریگی^{۱*}، خدیجه ریگی

۱- کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

۲- کارشناس پرستاری، بیمارستان بوعلی زاهدان، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، زاهدان، ایران

مقدمه: مولتیپل اسکلروزیس یک بیماری ناتوان کننده است که با آموزش مراقبت از خود می توان از بروز و پیشرفت عوارض جلوگیری کرد و کیفیت زندگی افراد را افزایش داد. لذا این پژوهش با هدف بررسی تأثیر خودمراقبتی بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس صورت گرفته است.

روش کار: نوع مطالعه، یک مطالعه نیمه تجربی از نوع قبل و بعد با گروه شاهد بود. جامعه پژوهش را کلیه بیماران مولتیپل اسکلروزیس مراجعه کننده به بیمارستان علی ابن ابیطالب (ع) زاهدان تشکیل می دادند. در این مطالعه از روش سرشماری استفاده شد و ۷۲ نمونه واجد شرایط انتخاب که پس از نمونه گیری تصادفی به طور مساوی در دو گروه شاهد و مداخله قرار گرفتند (هر گروه ۳۶ نفر) ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسشنامه کیفیت زندگی قبل و بعد از مداخله بود. برنامه مداخله در قالب چهار جلسه آموزشی و برنامه خودمراقبتی طراحی و اجرا گردید. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار نسخه ۱۹ SPSS و آزمون های من ویتنی و مجذور خی، آزمون تی مستقل و تی زوجی و آنالیز کواریانس انجام گرفت.

یافته ها: نتایج نشان داد که در گروه مداخله میانگین نمره کیفیت زندگی بیماران بعد از انجام مداخله تفاوت معنی داری با زمان قبل از مداخله داشت ($p < 0/001$). ولی در گروه شاهد این تفاوت معنی دار نبود.

بحث و نتیجه گیری: پژوهش حاضر نشان داد که برنامه آموزش خود مراقبتی موجب بهبود و ارتقاء کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس می شود.

کلید واژه ها: مولتیپل اسکلروزیس، بر کیفیت زندگی، آموزش مراقبت از خود

تاثیر مدل مراقبت پیگیر بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت

جاسم اله یاری^۱، زهرا رهدار^۲، محمد صادق سرگلزائی^۳

۱- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان منطقه ای پیامبر اعظم، اداره بهداشت، امداد و درمان نزاجا، زاهدان، ایران.

۲- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران.

۳- دانشجوی کارشناس ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران.

چکیده

مقدمه: دیابت ملیتوس یکی از مشکلات سلامتی در جهان است که به سرعت در حال افزایش می باشد. به طوری این بیماری در کشورهای غربی پنجمین علت مرگ و میر و چهارمین علت مراجعه به پزشک را تشکیل می دهد. از راه های اصلی پیشگیری و جلوگیری از عوارض بیماری آموزش رفتارهای خودمراقبتی می باشد. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر مدل مراقبت پیگیر بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت انجام گردید.

روش کار: مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی طی آن ۸۰ بیمار مبتلا به دیابت مراجعه کننده به بیمارستان رازی سراوان در سال ۱۳۹۶ مبتنی بر هدف انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل تخصیص یافتند. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه رفتارهای خودمراقبتی بیماران دیابتی استفاده گردید. گروه مداخله از ابتدای تیر تا پایان مرداد طی ۵ جلسه آموزش به مدت ۶۰ تا ۹۰ دقیقه تحت مدل مراقبت پیگیر قرار گرفتند. در این حین برای گروه کنترل اقدام خاصی صورت نپذیرفت و مداخلات روتین را دریافت می کردند. پس از پایان مداخله پرسشنامه ها مجددا تکمیل و با استفاده از آزمون های آماری من ویتنی و ویلکسون با نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نمره خودمراقبتی بیماران در گروه کنترل و مداخله به ترتیب ۳۶،۴۲ و ۳۹،۳۲ بود که از نظر آماری تفاوت معنی داری نشان نداد ($p=0,28$). بعد از مداخله نمره خودمراقبتی گروه کنترل و مداخله به ترتیب ۳۷،۹۵ و ۵۵،۲۲ بود از نظر آماری تفاوت معنی داری را نشان می داد ($p<0,001$).

بحث و نتیجه گیری: استفاده از الگوها و مدل های پرستاری که براساس نیازهای بیماران و مشارکت بیماران طراحی گردیده است می توان کمک چشمگیری در جهت ارتقاء و بهبود عملکرد و ارتقاء رفتارهای خودمراقبتی باشد. استفاده از مدل مراقبت پیگیر در مطالعه حاضر نشان داد که می توان از آن به عنوان روشی موثر در جهت ارتقاء رفتارهای خودمدیریتی در بیماران صورت پذیرد.

کلید واژه ها: خودمراقبتی، مدل مراقبت پیگیر، دیابت

تأثیر آموزش بر کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری قلبی عروقی

آزاده صفا*^۱، مهدیه صابری^۲، مریم احمدی شاد^۳

۱- نویسنده مسئول و ارائه دهنده: آزاده صفا، کارشناس ارشد سالمندی، عضو گروه داخلی جراحی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

۲- مرکز تحقیقات پرستاری تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران

۳- کارشناسی ارشد پرستاری، گرایش داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران.

چکیده

مقدمه: سال های اخیر در تمام جهان با افزایش تعداد سالمندان روبرو هستیم. بیماری های قلبی عروقی از شایع ترین علت ناتوانی و مرگ در سالمندان است که می تواند بر کیفیت زندگی افراد سالمند تاثیر گذار باشد. هدف از این مطالعه تعیین تاثیر آموزش بر کیفیت زندگی سالمندان مبتلا به بیماری قلبی عروقی در بیمارستان شهید بهشتی کاشان در سال ۱۳۹۷ می باشد.

روش کار: این پژوهش از نوع کارآزمایی بالینی تجربی بود که بر روی ۷۰ بیمار مبتلا به آنژین، بستری در بخش قلب بیمارستان بهشتی کاشان در سال ۱۳۹۷ انجام گرفت. نمونه ها با استفاده از جدول اعداد تصادفی در دو گروه مداخله و شاهد قرار گرفتند. آموزش برای گروه مداخله در ۵ جلسه، به صورت روزانه به شیوه چهره به چهره توسط پرستار متخصص سالمندی به مدت ۳۰ دقیقه (به صورت سخنرانی و ارائه فیلم) و با تاکید بر نیاز سالمند انجام گرفت. سالمندان در گروه شاهد نیز از آموزش روتین در بخش بهره مند شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه دموگرافیک و پرسشنامه کیفیت زندگی SF۳۶ قبل و بعد از آموزش جمع آوری شدند و داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شد.

یافته ها: نتایج مطالعه تفاوت آماری معناداری را بین نمرات کلی کیفیت زندگی سالمندان با بیماری قلبی عروقی در گروه مداخله و شاهد نشان داد ($p=0/04$). همچنین در ابعاد عملکرد جسمی ($p=0/02$) و درد بدنی ($p=0/04$) نیز بین دو گروه اختلاف معناداری مشاهده شد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به افزایش تعداد سالمندان و بالتبع بیماری های مزمنی مانند بیماری های قلبی عروقی می توان با اجرای برنامه های آموزشی مخصوص سالمندان سبب ارتقای کیفیت زندگی آنها شده و سالهای فعال عمر آنها را افزایش داد.

کلمات کلیدی: سالمند، آموزش، بیماری قلبی عروقی

تأثیر مدل مراقبت پیگیر بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با بیماری

ام البنین اکبری^۱، شکوفه مقربی استادکلیه^{۱*}

۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران
۱- * کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

چکیده

مقدمه: یکی از عوامل مهم جهت ایجاد تغییرات رفتاری در بیماران مزمن، افزایش خودکارآمدی این بیماران است. به نظر می‌رسد برقراری رابطه مراقبتی مستمر و موثر خواهد توانست خودکارآمدی در این بیماران را افزایش دهد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر مدل مراقبت پیگیر بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مرتبط با بیماری انجام شد.

روش کار: این مطالعه نیمه تجربی بر روی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد مراجعه کننده به بیمارستان ولیعصر(عج) بیرجند در سال ۱۳۹۳ انجام گرفت. در این پژوهش تعداد ۷۰ نفر به روش در دسترس انتخاب و به روش تصادفی بلوکینگ در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفتند. در نهایت بدلیل ریزش نمونه مطالعه بر روی ۶۰ بیمار (دو گروه ۳۰ نفره) انجام شد و مدل مراقبت پیگیر در رابطه با گروه مداخله اجرا شد بیماران گروه کنترل نیز مراقبت‌های معمول را دریافت کردند. خودکارآمدی بیماران در هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه روا و پایا خودکارآمدی بیماران مزمن (Chronic disease self-efficacy scales) مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های به دست آمده توسط نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ و آزمون‌های تی مستقل، تی زوج، آنالیز واریانس یکطرفه و کوواریانس در سطح معنی داری $0.05 < P$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: دو گروه کنترل و مداخله از نظر جنس، وضعیت تاهل، سطح تحصیلات و مدت زمانی که از تشخیص بیماری گذشته است، تفاوت آماری معنی داری با یکدیگر نداشتند. میانگین نمره خودکارآمدی قبل و بعد از مداخله به ترتیب در گروه کنترل $5/90 \pm 1/79$ و $5/27 \pm 1/79$ و در گروه مداخله $5/98 \pm 1/36$ و $6/81 \pm 1/19$ محاسبه شد. بعد از انجام مداخله، میانگین نمرات خودکارآمدی در گروه مداخله بطور معنی داری بالاتر از گروه کنترل بود ($P < 0.001$).

بحث و نتیجه گیری: آموزش به بیمار و نهادینه ساختن آن با تکرار، نظارت و مدیریت پرستاران بر اساس مدل مراقبت پیگیر می تواند سبب تغییرات خودکارآمدی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در کنترل عوارض مربوط به بیماری شود. با توجه به نتایج پژوهش توصیه می‌شود از این مدل جهت افزایش خودکارآمدی بیماران انفارکتوس میوکارد استفاده گردد.

کلید واژه ها: انفارکتوس میوکارد، خودکارآمدی، مدل مراقبت پیگیر

تاثیر اجرای روش مدیریتی FOCUS-PDCA بر بهبود شاخص اثر بخشی آموزش به بیمار، بیماران بستری بخش زنان بیمارستان روانپزشکی بهاران

زهرا رئیسی^۱ - شهناز کیخا^۲ - محمد پورکیخایی^۳ - ساناز ریگی^۳

- ۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
- ۲- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، دفتر پرستاری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
- ۳- کارشناس پرستاری، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

مقدمه: آموزش به بیمار فرایندی است که فرصت‌های یادگیری را برای بیمار و خانواده‌ی وی در زمینه‌ی بیماری، درمان، مکانیسم‌های سازگاری و افزایش مهارت‌ها فراهم می‌کند. لذا این مطالعه با هدف ارزیابی توانایی روش مدیریتی FOCUS-PDCA در افزایش اثر بخشی آموزش به بیمار و ارتقای این شاخص طراحی شد.

روش کار: این مطالعه به روش مداخله‌ای در یک بازه ۴ ماهه برای ارزیابی تاثیر اجرای روش مدیریتی FOCUS-PDCA بر میزان اثر بخشی آموزش به بیمار در بیماران بستری در بخش زنان بیمارستان روانپزشکی بهاران زاهدان در سال ۱۳۹۷ انجام گرفت. ابتدا تیمی از صاحبان فرایند تشکیل و فرایندهای مشکل‌دار شناسایی و راه‌حل‌های عملی برای رفع آن‌ها ارائه گردید. در اولین قدم تاثیر روش معمول آموزش به بیمار در بیماران سنجیده شد. سپس راه‌حل‌های عملی شناسایی شده از طریق تدوین برنامه عملیاتی مناسب به اجرا درآمد. سپس ارزیابی اثر بخشی این روش مورد ارزیابی قرار گرفت. جمع‌آوری اطلاعات با استفاده از چک‌لیست خود ساخته که دارای دو بخش اطلاعات دموگرافیک و چک‌لیست روش مدیریتی FOCUS-PDCA براساس فرایندهای مشکل‌دار شناسایی شده تدوین شده بود جمع‌آوری شد. نتایج با استفاده از نرم‌افزار SPSS.۲۲ و آزمون‌های آمار توصیفی، همبستگی پیرسون، آنالیز واریانس، آزمون تی مورد تحزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: پس از گذشت ۴ ماه از انجام مداخلات اثربخشی آموزش به بیمار از ۶۰/۸۳ درصد در مرداد ماه به ۷۰ درصد در آذرماه ارتقا یافت. همچنین مشخص شد که سن تاثیر مستقیم و مثبتی بر اثر بخشی هر چه بیشتر روش مدیریتی FOCUS-PDCA دارد. در سایر متغیرها رابطه‌ای وجود نداشت.

بحث و نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج حاصل از مطالعه فوق به نظر می‌رسد که اجرای شیوه مدیریتی FOCUS-PDCA تاثیر مثبتی بر افزایش شاخص اثر بخشی آموزش به بیمار، بیماران بستری در بخش زنان داشته است. همچنین مشخص شد بیماران با میانگین سنی پایین‌تر اختلاف معنی‌داری قبل و بعد مداخله نشان دادند. به عبارت دیگر روش مدیریتی FOCUS-PDCA تاثیر بیشتری بر بیماران جوان داشته است.

کلمات کلیدی: آموزش به بیمار، بهبود کیفیت، اثر بخشی آموزش، FOCUS-PDCA

تاثیر آموزش رفتارهای خودمراقبتی به شیوه مولتی مدیا بر کیفیت زندگی و خودکارآمدی بیماران دیابتی نوع ۲ جاسم اله یاری^۱، زهرا رهدار^۲

- ۱- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان منطقه ای پیامبر اعظم، اداره بهداشت، امداد و درمان نزاجا، زاهدان، ایران.
- ۲- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی ايرانشهر، ايرانشهر، ايران.

چکیده:

مقدمه: امروزه گسترش ابزارهای رسانه نقش قابل توجهی بر زندگی و ارتقاء سلامتی افراد داشته است مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر آموزش رفتارهای خودمراقبتی به شیوه مولتی مدیا بر کیفیت زندگی و خودکارآمدی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو انجام گردید.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه کارآزمایی بالینی می باشد. که بر روی ۶۰ نفر بیمار دیابتی مراجعه کننده به بیمارستان رازی سراوان در سال ۱۳۹۶ پس از دریافت کد اخلاق از دانشگاه علوم پزشکی زابل به شماره ۱۳۹۶،۲۷۸، REC.۱، Zbmu. بصورت در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی آسان به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم گردیدند. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه مشخصات دموگرافیک، پرسشنامه کیفیت زندگی بیماران دیابتی توماس و پرسشنامه خودکارآمدی در بیماران دیابتی بود. گروه مداخله به مدت سه جلسه و مدت زمان هر جلسه بین ۶۰ تا ۹۰ دقیقه بود تحت آموزش به طریق مولتی مدیا قرار گرفت. برای گروه کنترل، مداخلات روتین بیمارستان را دریافت نمودند. پرسشنامه ها قبل از مداخله و یک ماه بعد از مداخله تکمیل گردید. جهت تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ استفاده گردید.

یافته ها: میانگین و انحراف معیار کیفیت زندگی و سطح خودکارآمدی قبل از مداخله در دو گروه مداخله و کنترل به ترتیب $33/60 \pm 6/09$ و $33/46 \pm 6/21$ ، $33/46 \pm 6/21$ و $33/46 \pm 6/21$ و $33/46 \pm 6/21$ و $33/46 \pm 6/21$ بود. از لحاظ آماری تفاوت معناداری را نشان نداد ($P \geq 0/05$). میانگین و انحراف معیار کیفیت زندگی بعد از مداخله در دو گروه مداخله و کنترل به ترتیب $41/8 \pm 1/34$ و $41/8 \pm 1/34$ ، $41/8 \pm 1/34$ و $41/8 \pm 1/34$ بود که از نظر آمار تفاوت معناداری نشان داد ($P \leq 0/05$).

بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل از پژوهش استفاده از روش آموزشی مولتی مدیا قادر به ارتقاء رفتارهای خودمراقبتی در جهت ارتقاء کیفیت زندگی و خودکارآمدی است. همچنین علاوه بر افزایش کیفیت زندگی بیماران، باعث کاهش دفعات بستری بیماران و به دنبال آن کاهش هزینه در بخش بهداشت و درمان می گردد.

کلیدواژه ها: دیابت، کیفیت زندگی، خودمراقبتی، مولتی مدیا، خودکارآمدی

خود مراقبتی در سالمندان شهر کاشان با استفاده از گیاهان دارویی: یک مطالعه توصیفی

مهديه صابري^۱، محسن ادیب حاج باقري^{۱*}، سعیده رفیعی^۱

۱- مرکز تحقیقات پرستاری تروما، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران

نویسنده مسئول: ادیب حاجی باقري [email: adib1344@yahoo.com](mailto:adib1344@yahoo.com)، ۰۹۱۳۳۶۳۰۲۷۲ و ارائه دهنده: مهديه صابري

چکیده

مقدمه: روند افزایشی بیماریهای مزمن در دوره سالمندی، سالمندان را ملزم به مصرف داروهای شیمیایی متعدد به طور همزمان کرده است. نارضایتی سالمندان از نتایج درمان های معمول، باعث روی آوردن بسیاری از آن ها به خود مراقبتی با مصرف گیاهان دارویی شده است. مطالعه حاضر با هدف تعیین وضعیت خودمراقبتی با استفاده از گیاهان دارویی در سالمندان شهر کاشان انجام شد.

روش کار: این مطالعه مقطعی، بر روی ۷۷۰ سالمند ۶۰ ساله و بالاتر با روش نمونه گیری تصادفی - خوشه ای در سال ۲۰۱۶ انجام شد. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه محقق ساخته است که شامل ۲ بخش مشخصات دموگرافیک و وضعیت استفاده از گیاهان دارویی بود. روایی و پایایی پرسشنامه به تأیید رسیده بود. داده ها با استفاده از پرسشنامه از طریق مصاحبه حضوری درب منازل جمع آوری شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی، آزمون های کای اسکوتر، دقیق فیشر و رگرسیون لجستیک و نرم افزار ۱۶ SPSS استفاده شد.

یافته ها: در این مطالعه ۶۷/۸ درصد از سالمندان جهت خودمراقبتی از گیاهان دارویی استفاده کرده بودند. اکثر سالمندان از مصرف گیاهان دارویی رضایت زیادی داشتند. بیشترین بیماری های مزمن شناخته شده در بین سالمندان که از داروهای گیاهی جهت خودمراقبتی استفاده کردند به ترتیب فشارخون بالا (۴۴/۵٪)، دیابت (۳۸/۴٪)، آرتروز (۲۹/۶٪)، ناراحتی قلبی (۲۷/۱٪) و چربی خون بالا (۲۱/۳٪) بود. اکثر سالمندان (۳۶/۱٪) به میزان زیادی به موثر بودن گیاهان دارویی معتقد بودند و ۳۴/۲ درصد سالمندان درباره گیاهان دارویی اطلاعات متوسطی داشتند. همچنین، ۴۶/۳ درصد از سالمندان بدلیل تجربه قبلی خود و دوستان به مصرف گیاهان دارویی روی آورده بودند. فراوان ترین گیاهان دارویی مورد استفاده، نعنا، زنجبیل، گل گاوزبان، دارچین، اسفرزه و آویشن بود. بیش از یک چهارم از سالمندان مورد بررسی اغلب اوقات به طور همزمان از گیاهان دارویی و داروهای شیمیایی استفاده می کردند و پزشکان را از مصرف گیاهان دارویی مطلع نمی ساختند.

نتیجه گیری: با توجه به گسترش روزافزون مصرف گیاهان دارویی جهت خودمراقبتی در سالمندان، اعتقاد عمومی مبنی بر اثربخشی زیاد و بی عارضه بودن گیاهان دارویی و نبود اطلاعات سازمان یافته، لازم است برنامه هایی جهت آموزش جامعه، بخصوص سالمندان درباره مصرف ایمن و اثربخش گیاهان دارویی تدوین و اجرا گردد.

کلید واژه ها: خودمراقبتی، گیاهان دارویی، سالمندان.

آموزش به بیمار و خود مراقبتی در نوجوانان مبتلا به تالاسمی

الهیار شهناوی^۱، خورشید ریگی^۲

۱- کارشناسی ارشد پرستاری گرایش اطفال، دانشگاه علوم پزشکی ایران، نویسنده مسئول:

ashahnavaizal@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، نویسنده مسئول:

چکیده

مقدمه: بیماری تالاسمی یکی از بیماری‌های شایع ژنتیکی در جهان و به ویژه در کشور ما می‌باشد. در سندرم تالاسمی به دلیل اختلال ژنتیکی، هموگلوبین گلوبول‌های قرمز دچار نقص ساختمانی است که همین باعث ایجاد کم‌خونی می‌گردد. تالاسمی نوع بتا که در آن نقص در ساخته شدن زنجیره بتا وجود دارد، در شکل هموزیگوت خود ایجاد کم‌خونی شدید می‌کند که ادامه حیات فرد وابسته به تزریق مکرر خون بوده و به آن تالاسمی ماژور گفته می‌شود. بتا تالاسمی بر روی اندامها عوارضی برجای نهاده و همانند بسیاری از بیماری‌های مزمن نوجوانان را به سمت مشکلات روانی اجتماعی سوق می‌دهد. جهت مقابله با عوارض بیماری شرکت بیمار در امر مراقبت از خود و آموزش به بیمار بسیار مفید می‌باشد. از این رو این مطالعه با هدف بررسی تاثیر آموزش به روشهای مختلف و خود مراقبتی در بیماران تالاسمی انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر از نوع مروری ساده می‌باشد و جستجوی مقالات در پایگاه‌های اطلاعاتی ایرانی sid، Google، Magiran، Scholar با کلید واژه‌های آموزش به بیمار، نوجوانان، خودمراقبتی و تالاسمی در محدوده زمان ۱۳۹۷-۱۳۸۸ انجام شد. پس از جستجو ۱۵ مقاله بر اساس معیارهای پژوهش انتخاب شدند.

یافته‌ها: بررسی مطالعات نشان دهنده این است که آموزش به بیمار و شرکت در کار گروهی و خود مراقبتی باعث افزایش استفاده در روشهای مقابله ای با مشکلات و بهبود اکثر رفتارهای خود مراقبتی این بیماران شده و پرستاران می‌توانند نقش مهمی در این زمینه ایفا کنند و آموزش به روشهای مختلف تاثیر مثبتی در بهبود کیفیت زندگی این بیماران داشته است.

بحث و نتیجه گیری:

با توجه به اینکه سلامتی یک مفهوم بسیار مهمی است تفکر نوجوانان در مورد سلامتی خود و تصور آنها در مورد آینده خانواده و دوستان خود جنبه تعیین کننده در خودمراقبتی نوجوانان بیمار می‌باشد. پس ارائه کنندگان مراقبت در مراکز بالینی (کلینیکی) و بیمارستانی باید نسبت به سلامتی و مراقبت از سلامتی توجه و تاکید بیشتری نمایند و نوجوانان را تشویق به صحبت کردن در مورد موفقیت سلامتی خود و شناسایی عوامل مختل کننده شرایط جسمی و سلامتی نموده تا باعث حفظ و ارتقاء سلامتی آنان شود. که بهترین روشی که پرستاران به وسیله آن می‌توانند نوجوانان را به توجه به سلامتی و خودمراقبتی تشویق نمایند شرکت در کار گروهی است.

واژه‌های کلیدی: آموزش به بیمار، نوجوانان، خود مراقبتی، تالاسمی

آسم و آموزش تمرینات ورزشی هوازی: مقاله مروری سیستماتیک

معصومه شهنازی*^۱، شیوا پژمان خواه^۲

۱- کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران. آدرس ایمیل: Shahnavazi.m@irshums.ac.ir

۲- دکتری پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی ایران، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

مقدمه: یکی از روش های شناخته شده برای درمان بیماران مبتلا به آسم بازتوانی است. تمرینات ورزشی یکی از اجزای مهم و اساسی در بازتوانی ریوی می باشد. تمرینات ورزشی از نوع مقاومتی سبب افزایش نیاز به اکسیژن و بروز حملات آسمی (آسم ورزشی) در این بیماران می گردد در نتیجه بسیاری از این افراد از انجام ورزش پرهیز کرده و دارای آمادگی جسمانی کمتری نسبت به همتایان سالم خود هستند. از این رو این پژوهش با بهره گیری از شواهد علمی اثرات آموزش ورزش های هوازی بصورت منظم را در بیماران مبتلا به آسم مورد بررسی و مقایسه قرار می دهد.

روش: مطالعه حاضر از نوع مروری سیستماتیک باشد. جستجوی مقالات در پایگاه های اطلاعاتی ایرانی و بین المللی، Iranmedex, Science Direct, PubMed, SID, Scopus و Google Scholar با کلیدواژه های آسم، ورزش، ورزش های هوازی، آسم ورزشی، فاکتورهای تنفسی، کنترل آسم، کیفیت زندگی و بیماران آسمی انجام گرفت. پس از جستجو ۳۵ مطالعه بر طبق معیارهای ورود انتخاب و مورد مقایسه قرار گرفتند.

یافته ها: تاثیر آموزش ورزش های هوازی بر فاکتورهای تنفسی و سایر جنبه های بیماران مبتلا به آسم مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مطالعات نشان داد فاکتورهای تنفسی نظیر ظرفیت حیاتی موثر (FVC)، حجم بازدمی فعال در ثانیه اول (FEV₁)، حداکثر سرعت جریان بازدمی (PEFR)، و تهویه دقیقه ای پس از انجام منظم تمرینات هوازی بصورت معناداری افزایش (P < ۰/۰۵) یافت. همچنین ورزش های هوازی سبب کاهش فاکتورهای التهابی (سایتوکان، اینترلوکین) کاهش وزن، افزایش کیفیت زندگی، کاهش اضطراب و افسردگی، کاهش حملات آسم و کاهش وزن می شود.

نتیجه گیری: ورزش هوازی با شدت متوسط که دارای مرحله گرم و سرد کردن بوده و در محیط سر بسته، گرم و با کنترل رطوبت در این افراد مفید می باشد. به نظر می رسد ورزش با شدت متوسط با افزایش قابلیت هوازی و کاهش التهاب راه هوایی تعداد حملات آسم و میزان بستری شدن در بیمارستان را کاهش می دهد.

کلمات کلیدی: آسم، ورزش، ورزش های هوازی، آسم ورزشی، فاکتورهای تنفسی، کنترل آسم، کیفیت زندگی و بیماران آسمی

آموزش به بیمار در دیابت بارداری: یک مطالعه مروری

آرزو پیرک*^۱، زهرا عطاردی کاشانی^۲، سعیده ریگی یوسف آبادی^۳

*۱- استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران -pirak.arezoo@yahoo.com- تلفن همراه : ۰۹۱۲۶۸۹۹۴۴۷

۲- استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

۳- مربی و عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

چکیده

مقدمه: دیابت بارداری شایع ترین اختلال متابولیک دوران بارداری است که میتواند مادر و جنین را مستعد عوارض جدی و مهلک نماید. دیابت بارداری اولین بار در بارداری شروع یا تشخیص داده میشود. مبتلایان به دیابت بارداری با چالشهای متعددی از جمله استرس و نداشتن اطلاعات کافی درباره بیماری و ترس از بیماری مواجه هستند که این موارد بر پیامد بیماری تاثیر مخرب دارد. بنابراین این مطالعه با هدف مروری بر آموزش به زنان مبتلا به دیابت بارداری طرح ریزی گردید.

روش کار: این مطالعه مروری بر بیش از ۲۵ پژوهش منتشر شده در فاصله سالهای ۱۹۹۸-۲۰۱۸ پیرامون آموزش در دیابت بارداری می باشد. جستجو در پایگاههای اطلاعاتی SCOPUS ، Web of Science ، PubMed ، ISC ، SID با کلید واژه های Patient education, Gestational diabetes, Pregnant women, Diabetes شد. معیارهای ورود شامل مقالات مربوط به دیابت بارداری و آموزش به زنان باردار در دیابت بارداری بود. معیارهای خروج شامل مقالات مربوط به دیابت در کودکان، نوجوانان و سالمندان و زنان غیر باردار بود .

یافته ها: مرور مطالعات مختلف در این زمینه نشان داد که آموزش به بیمار باید قبل از شروع بارداری انجام شود. درگیر ساختن همسر و سایر اعضای خانواده در جلسات آموزشی بسیار موثر و کارآمد است. موارد مورد آموزش شامل، شناخت علائم و نشانه های بیماری، تست های تشخیصی بیماری، تکنیک های کنترل قند خون، تست های بررسی کتونوری، توصیه به رژیم غذایی و برنامه های ورزشی مناسب است. آموزش چگونگی تزریق گلوکاگون به همسر بیمار در تنظیم قند خون و جلوگیری از حمله های هیپوگلیسمیک در منزل مفید می باشد. باید هدف از آموزش به بیمار بالا بردن اعتماد به نفس او در تصمیم گیری های مربوط به درمان خود باشد. البته لازم به ذکر است که این امر به عهده پرستاران متخصص در زمینه تغذیه و دیابت است که این آموزش ها را در کلینیک مراقبت از مادران، به زنان و خانواده شان ارائه می کنند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به عوارض متعدد مادری و جنینی دیابت بارداری شناخت بیماری و کنترل آن اهمیت بسزایی دارد. آموزش به بیمار در کنترل عوارض و پیامدهای بیماری موثر است. بنابراین توصیه می شود که پرستاران متخصص در زمینه دیابت و تغذیه در کلینیک های مراقبت از مادران این امر مهم را عهده دار شوند.

کلیدواژه: آموزش به بیمار، دیابت بارداری، مادران باردار، دیابت.

اثربخشی پرستاری از راه دور در بهبود زخم های مزمن: مطالعه مروری

شهاب الدین اطهریان

کارشناس ارشد، گرایش داخلی- جراحی، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

مقدمه: زخم های مزمن ممکن است به هر دلیلی اعم از بیماری، تروما و بی تحرکی ایجاد شوند، که از مشکلات ناتوان کننده و پرهزینه بیماران هستند و نیاز به مراقبت طولانی مدت دارند. در پرستاری از راه دور پرستاران می توانند با کمک فناوری و امکانات مخابراتی به ارائه آموزش و مراقبت های پرستاری حتی در مناطق روستایی و دور افتاده بپردازند. هدف از این مطالعه مروری بررسی اثربخشی پرستاری از راه دور در بهبود زخم های مزمن می باشد.

روش کار: این مطالعه از نوع مروری بوده که به منظور گردآوری داده ها، از مقالات موجود در پایگاه های تخصصی Science، Direct، Pub Med، SID، Google scholar، Scopus، Magiran به هر دو زبان انگلیسی و فارسی و در محدوده زمانی ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹ استفاده شد. برای این منظور از کلید واژه های Tele-nursing، chronic wounds، homecare، معادل فارسی و مترادف آنها استفاده شد. در نهایت ۷ مقاله که بیشترین ارتباط با موضوع مطالعه را داشتند انتخاب و بررسی گردید.

یافته ها: نتایج مطالعات به مزایا و معایب خودمراقبتی در بهبود زخم های مزمن به کمک پرستاری از راه دور پرداخته بود که نتایج حاصل از پاسخ مثبت در استفاده از پرستاری از راه دور غالب بود. همچنین به استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات در افراد مبتلا به مشکلات مزمن جهت ترویج خودمراقبتی و کنترل بیماری توسط خودشان تاکید داشتند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به رشد جمعیت و کمبود نیروی متخصص، مراقبت از زخم های مزمن در منزل از طریق پرستاری از راه دور و بواسطه فناوری اطلاعات و ارتباطات دارای پتانسیل رو به رشد فراوانی است و باعث کاهش هزینه های درمان و بهبود کیفیت مراقبت های پرستاری خصوصا در مناطق روستایی و کم برخوردار خواهد شد، بنابراین نیازمند توجه ویژه مدیران بهداشتی-درمانی به آموزش و مراقبت از راه دور می باشد.

کلید واژه ها: پرستاری از راه دور، زخم های مزمن، مراقبت در منزل

بررسی عوامل مرتبط با فعالیت بدنی در بیماران دیابتی: یک مرور سیستماتیک

مهدی مرادی^۱، احسان محمدی^{۲*}، لیدا نوری^۳

^۱- کارشناس پرستاری، کارشناس آموزش به بیمار دفتر پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایلام

^۲- کارشناس ارشد پرستاری مراقبت های ویژه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام نویسنده مسئول: [email: mohamade8989@gmail.com](mailto:mohamade8989@gmail.com)

^۳- متخصص بیهوشی و مراقبت های ویژه، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام

چکیده

مقدمه: فعالیت بدنی به عنوان یکی از مولفه های سبک زندگی سالم بخش مهمی از خودمدیریتی و کنترل دیابت را تشکیل می دهد. متأسفانه میزان مشارکت در برنامه های فعالیت بدنی در این بیماران کم گزارش شده است. عوامل متعددی بر میزان مشارکت بیماران در فعالیت بدنی تاثیر گذار است لذا هدف از این مطالعه تعیین مهم ترین عوامل موثر بر میزان فعالیت فیزیکی در بین بیماران دیابتی می باشد

روش کار: این مطالعه بصورت مروری انجام شد. سایت های علمی Sid, magiran, PubMed و iranmedex با استفاده از کلید واژه های دیابت، موانع و تسهیل کننده ها، عوامل مرتبط، فعالیت بدنی و ورزش از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۸ مرد جستجو قرار گرفته شد. در نهایت تعداد ۴۸ مقاله مورد بررسی نهایی قرار گرفت.

یافته ها: نتایج مطالعات مختلف نشان داد که مهمترین موانع فعالیت بدنی در بیماران دیابتی شامل نگرش منفی در خصوص فعالیت بدنی، وجود مشکلات بدنی، عوامل محیطی (آلودگی هوا، گرما، سرما و ..)، خستگی و فقدان انرژی، فقدان انگیزه، چاقی و BMI بالا، ترس از آسیب، ترس از هیپوگلیسمی، کمبود زمان و برنامه های کاری شلوغ، فقدان منابع و حمایت های اجتماعی، سن بالا، جنس، وجود همزمان سایر بیماریها و کمبود دانش و مهارت می باشند.

بحث و نتیجه گیری:

شناسایی موانع و عوامل مرتبط با فعالیت بدنی از نخستین گام های ارتقای وضعیت فعالیت بدنی در بیماران دیابتی می باشد. طراحی و اجرای برنامه ها و مداخلات مناسب به منظور کاهش موانع، و تسهیل فعالیت بدنی در بیماران دیابتی توصیه می شود.

کلید واژه ها: فعالیت بدنی، موانع، دیابت، عوامل موثر

حقیقت گویی به بیماران سرطانی، چالشی در اخلاق پزشکی - یک مطالعه مروری

مریم احمدی شاد*^۱، محسن ادیب حاج باقری^۲

۱- کارشناسی ارشد پرستاری، گرایش داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران. ایمیل: m.ahmadishad8144@gmail.com تلفن همراه: ۰۹۱۳۷۴۲۶۹۳۳

۲- دکتر، استاد، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران. adib1344@yahoo.com

چکیده

مقدمه: حقیقت گویی به بیماران سرطانی و آثار آن بر کیفیت زندگی این بیماران همواره موضوعی مورد بحث در زمینه اخلاق پزشکی بوده است. از آنجائی که مطالعات انجام گرفته نتایج متناقضی را نشان می دهند، مطالعه حاضر با هدف مرور بر مطالعات قبلی و بررسی رویکردهای غالب حقیقت گویی به بیماران سرطانی و تاثیرات آگاهی از حقیقت انجام گرفته است.

روش کار: جستجوی اینترنتی جهت یافتن مطالعات مرتبط با موضوع در بازه ی زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶، در پایگاه های PubMed و Science Direct و Google Scholar انجام شد. مقالات دارای متن کامل در دسترس به زبان انگلیسی با استفاده از واژه های کلیدی Truth Disclosure, Cancer patients, Truth telling جستجو شدند. معیارهای ورود مقالات عبارت بود از این که مطالعه به زبان انگلیسی باشد، گروه هدف پزشکان آنکولوژی، پرستاران و یا بیماران سرطانی باشند و متن کامل مقاله به زبان انگلیسی قابل دسترسی باشد. برای ارزیابی کیفیت مطالعات از چک لیست STROBE استفاده شد. در جستجوی اولیه ۸۷ مقاله پیدا شد که پس از حذف مقالات نامرتب، ۱۲ مقاله وارد مرور شد.

یافته ها: مطالعات در دو دسته اصلی خلاصه شدند. دسته اول مطالعاتی که به رویکردهای پزشکان و پرستاران پرداخته و دسته دوم مقالاتی که آثار و تبعات بیان حقیقت را در این بیماران بررسی نموده اند. رویکردهای حقیقت گویی در سه دسته ی اصلی خلاصه شدند. ۳ مطالعه بیانگر رویکرد افشای کامل حقیقت بوده، در ۳ مقاله بیان شده است که اعضای کادر درمانی در حقیقت گویی به بیماران استثنائاتی را قائل می شدند. نهایتاً یک مطالعه بیانگر عدم افشای حقیقت می باشد. پیامدهای ناشی از حقیقت گویی به بیماران نیز به دو گروه رفتارهای سازگارانه در ۳ مطالعه و پاسخ های غیرمؤثر و ناسازگارانه در ۲ مطالعه تقسیم بندی شدند.

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

بحث و نتیجه گیری: افشای حقیقت در سیستم درمانی اکثر کشورها امری رایج است و درصد بالایی از پزشکان حقیقت گویی به بیماران سرطانی را بخشی از مسئولیت حرفه ای و اخلاقی خود به شمار می آورند. مطالعات نشان دادند که آگاهی از بیماری در نهایت با ایجاد پذیرش در بیمار باعث تسریع روند مداخلات درمانی می شود.

واژگان کلیدی: افشای حقیقت، بیماران سرطانی، حقیقت گویی

بررسی روش های آموزش خود مراقبتی و تاثیر آنها بر مدیریت عوارض مرتبط با درمان در بیماران تحت شیمی

درمانی: یک مطالعه مروری

مریم احمدی شاد*

کارشناسی ارشد پرستاری داخلی جراحی، گروه پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، کاشان، ایران
email:m.ahmadishad۸۱۴۴@gmail.com تلفن همراه: ۰۹۱۳۷۴۲۶۹۳۲

چکیده:

مقدمه: شیمی درمانی یکی از درمان های اصلی برای انواع سرطان است. با تغییر تدریجی بستری به سرپایی شدن پروسه شیمی درمانی، بیماران نقش مهمی در مراقبت از خود هنگام رویارویی با عوارض روحی و جسمی ناشی از درمان ایفا میکنند. بنابراین آموزش خودمراقبتی به این بیماران همواره به عنوان یکی از اولویت های آموزشی مطرح بوده است. با توجه به اهمیت موضوع، مطالعه حاضر باهدف مروری بر روش های آموزش خودمراقبتی و بررسی تاثیر این آموزش ها بر مدیریت عوارض ناشی از درمان در بیماران تحت شیمی درمانی انجام گرفته است.

روش: جستجوی اینترنتی جهت یافتن مطالعات از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹ در پایگاه های Pub Med و Science Direct انجام شد. مقالات دارای متن کامل در دسترس و انگلیسی زبان با استفاده از کلیدواژه های Self-Care, Education, Chemotherapy جستجو شدند. درجستجوی اولیه ۴۵ مقاله یافت شد که پس از بررسی مقالات از لحاظ معیارهای ورود و خروج مقالات نامرتبط، ۷ مطالعه مرور شدند.

یافته ها: مرور مطالعات نشان داد که راهکارهای متفاوتی جهت آموزش خودمراقبتی به بیماران سرطانی تحت شیمی درمانی به کار گرفته شده اند. راهبردهای آموزشی به بیماران در قالب پنج دسته طبقه بندی شدند: برگزاری جلسات آموزشی انفرادی یا گروهی درخصوص اهمیت رفتارهای خودمراقبتی، آموزش تکنیک های آرامیدگی پیشرونده عضلانی و توصیه های تغذیه ای با استفاده از ابزارهایی همچون تصاویر، بروشور و ویدئوهای آموزشی - ارائه پکیج آموزشی درخصوص معرفی شیمی درمانی، عوارض جانبی رایج ناشی از درمان و شیمی درمانی، توصیه های غذایی و مراقبت از محل تزریق - مراقبت های حمایتی از جمله مشاوره و آموزش تکنیک های انحراف ذهن و تجسم هدایت شونده - استفاده از اپلیکیشن های مختلف برای بالابردن سطح آگاهی بیماران درخصوص روش های دارویی و غیردارویی کنترل درد - آموزش مهارت های مقابله به بیماران و همراهان آنان جهت کاهش استرس و عوارض ناشی از درمان نتایج تمامی مطالعات حاکی از آن است که همه روش های آموزشی تاثیر مثبتی بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران، تخفیف عوارض ناشی از شیمی درمانی و استرس و اضطراب بیماران داشته اند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به کاربرد روش های آموزشی متعدد در مطالعات انجام گرفته و تاثیر مؤثر آنها بر دانش بیماران درخصوص خودمراقبتی، ضروری است اعضای تیم درمان با اجرای هرچه بیشتر اینگونه برنامه های آموزشی پیش از شروع شیمی درمانی زمینه را جهت فعالیت های خودمراقبتی مؤثر در این بیماران فراهم آورند.

کلیدواژه ها: Self care, Chemotherapy, Education

کاربرد پرستاری از راه دور در آموزش به بیمار

شمعانه محمدی

دکتری پرستاری، گروه آموزشی پرستاری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.

Shamaneh_m@yahoo.com و ۰۹۱۱۳۲۶۴۷۰۷

چکیده:

مقدمه: پرستاری از راه دور بر ارائه، هماهنگی و مدیریت مراقبت با استفاده از فناوری ارتباطات راه دور در حوزه پرستاری تاکید دارد، همچنین در حیطه آموزش به بیمار نیز کاربردهای فراوانی دارد. این مقاله مروری با هدف تعیین مزایا و معایب آموزش از راه دور به نگارش در آمد.

روش: برای دستیابی به مقالات مربوط به پرستاری از راه دور و کاربرد آن در آموزش به بیمار با کلید واژه های پرستاری از راه دور، تله نرسینگ، آموزش به بیمار در پایگاه داده های اطلاعاتی SID, Magiran, Iranmedex و مقالات فارسی زبان و در پایگاه داده های علمی Pubmed, Scopus, Science Direct, Cochrane library, Google Scholar, ovid و مقالات انگلیسی زبان بین سال های ۲۰۱۸-۲۰۰۰ بررسی شد. بر اساس معیارهای ورود که شامل مقالات انگلیسی و فارسی زبانی، مروری و مرور سیستماتیک، متا آنالیز و پژوهشی بودند، تعداد ۱۴ مقاله مرتبط انتخاب و بررسی شد.

نتایج: استفاده از تکنولوژی تا حدودی می تواند مشکلات آموزش به بیمار را مانند دوری جغرافیایی یا کمبود زمان و ... را برطرف کند. این روش عنوان یک زیر مجموعه از بهداشت از راه دور بوده و بر روی ارائه، هماهنگی و مدیریت مراقبت با استفاده از فناوری ارتباطات راه دور و حیطه آموزش به بیمار تاکید دارد، با توجه به رشد روزافزون جمعیت سالمندان در کشور، نیاز به مراقبت و آموزش به بیماران به طور فزاینده ای افزایش یافته است که کاربرد پرستاری از راه دور را پراهمیت تر جلوه می دهد. به کارگیری پرستاری از راه دور در ارائه مراقبت نه تنها در کاهش هزینه ها و تسهیل دسترسی به مراقبت مؤثر است، بلکه باعث بهبود رابطه بین بیمار و ارائه دهندگان مراقبت و همچنین حذف موانع مربوط به مکان و زمان می شود. مدت بستری بیماران با به کارگیری این فناوری کاهش و استقلال و خود مدیریتی بیماران افزایش می یابد. همچنین تله نرسینگ منجر به بهبود مراقبت های درمانی و کاهش هزینه های بهداشتی می شود. البته لازم به ذکر است که ارتباط از راه تله نرسینگ تنها به شکل کلامی می باشد و مددجو پیام را دریافت می کند اما ممکن است آن را درک نکرده باشد. در واقع ارتباط غیر کلامی می تواند مکمل، جایگزین و یا در تضاد ارتباط کلامی باشد. علاوه بر آن ارتباط غیر کلامی احساسات و عواطف را عمدتاً

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

از طریق حالات چهره نشان می دهد، همچنین می تواند باعث ایجاد حس اعتماد و به عنوان یک منبع ارتباطی استفاده شود که در تله نرسینگ کمتر به آن توجه می شود

نتیجه گیری: کاربرد فناوری در مراقبت موجب تسهیل در امر آموزش به بیمار شده و با در نظر گرفتن عوامل تاثیرگذار و توجهات اخلاقی آن، می توان از آن در بعد وسیعی از مراقبت استفاده کرد.

کلمات کلیدی: پرستاری از راه دور، آموزش به بیمار، تکنولوژی سلامت

نیازهای آموزشی در مراقبت از بیماران مبتلا به اوتیسم: یک مطالعه مروری

نسترن حیدری خیاط^۱، ندا محمدی نیا^۲، زرخاتون شه کرمزهی^۳، نظر قنبرزهی^۴، معصومه مقدم^۵

۱- استادیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران شهر، ایران

۲- استادیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بم، ایران

۳- پرستار، بیمارستان خاتم الانبیا، دانشگاه علوم پزشکی ایران شهر، ایران

۴- کارشناس ارشد، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران شهر، ایران

۵- کارشناس ارشد پرستاری، گروه سلامت جامعه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، ایران

نویسنده مسئول: نظر قنبرزهی، تلفن: ۰۹۱۵۱۴۰۱۵۳۶، E-mail: n.ghanbarzahi@yahoo.com

چکیده

مقدمه

اختلالات طیف اوتیسم که یک اختلال تکاملی عصبی است با مشکل در برقراری ارتباط اجتماعی، الگوهای رفتاری تکرار شونده و محدود کننده مشخص می شوند. کودکان مبتلا به اوتیسم از سایر مشکلات پزشکی همچون اختلالات تشنجی، آلرژی، مشکلات گوارشی رنج می برند که به بستری شدن مکرر آنها منجر می شود. بنابراین طول مدت بستری شدن مبتلایان به اوتیسم ۱٫۵ برابر بیش از سایر افراد غیر مبتلا است. علیرغم نیاز زیاد این گروه به مراقبت، کودکان مبتلا و خانواده های آنان برای دریافت مراقبت در مراکز درمانی با مشکلاتی مواجه هستند. هدف از انجام این مطالعه، مروری بر مطالعات مرتبط با مراقبت پرستاری از مبتلایان به اوتیسم در جهت کاستن از مشکلات این گروه از مددجویان در مراکز مراقبتی است.

روش کار: مطالعه از نوع مروری بوده و جستجوی منابع در پایگاههای اطلاعاتی PubMed, Google scholar, Science Direct, SID and Iran Medex با کلید واژه های autism, neurodevelopmental disorder, ASD, nursing care, education, patient training انجام شد. جهت اطمینان از وجود تمام منابع مرتبط با مراقبت پرستاری از مبتلایان به اوتیسم محدودیت زمانی در بازیابی منابع در نظر گرفته نشد. معیارهای ورود شامل تمام مطالعات مرتبط با مراقبت پرستاری از مبتلایان به اوتیسم بود. مقالات مربوط به سایر اختلالات تکاملی و معلولیت از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۸ مقاله صرفاً مرتبط با مراقبت از مبتلایان به اوتیسم در بیمارستان در این مطالعه گنجانده شد.

یافته ها: ناآشنایی پرستاران با اختلال اوتیسم و مراقبت از مبتلایان، مشکل در برقراری ارتباط، وجود محرک های محیطی مانند نور، سر و صدا، آلام ها، مراقبت توسط پرستاران مختلف ارائه مراقبت را تحت تاثیر قرار داده و عدم وجود محرک های آرام بخش مانند آب نبات در بخش ها می تواند مانعی در ارائه مراقبت به کودکان باشد. ایجاد لیستی از ویژگی های کودک در اتاق به انتقال اطلاعات به سایر اعضا تیم کمک خواهد کرد.

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

نتیجه گیری: آموزش و ارتقا درک پرستاران از اختلال طیف اوتیسم و نحوه مراقبت از این بیماران، مشارکت والدین در برنامه مراقبت از مبتلایان به اوتیسم، کاهش محرک های محیطی، استفاده از محرک های آرامبخش و تقویت مثبت، راه های ارتقا کیفیت مراقبت می باشند. یافتن راهی برای ارتقا درک نیازهای مبتلایان، بر هم نزدن برنامه روتین زندگی کودکان مانند ساعت خواب و ساعت صرف غذا در بیمارستان الزامی است.

کلید واژه ها: اوتیسم، اختلال طیف اوتیسم، مراقبت پرستاری، آموزش، بیمارستان

بررسی تاثیر آموزش بر خود مراقبتی در بیماران دیابتی: یک مطالعه مروری

سیده زینب حسینی سوته^{۱*}، مسعود کهنسال سابقی^۲، مهدی اجری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد داخلی جراحی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، ایران

۳- استادیار دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، ایران

چکیده

مقدمه: دیابت یک مشکل عمده و در حال رشد پزشکی است، که بر بیماران در تمام سنین، در سراسر جهان تاثیر می گذارد. مراقبت کنندگان در زمینه مدیریت دیابت در سراسر جهان با مشکل رو به رو می باشند. آموزش درمورد دیابت یکی از اجزای مهم فرایند درمان، در کنار رژیم غذایی، ورزش، درمان دارویی و انسولین است. آموزش درمورد دیابت کمک می کند تا مهارت ها، دانش و توانایی خود مراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت تسهیل شود. آموزش تحت تاثیر عوامل مختلفی مانند فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و قرار می گیرد. هدف این مطالعه مروری بررسی تاثیر آموزش در خود مراقبتی بیماران دیابتی می باشد.

روش کار: مطالعه حاضر از نوع مروری ساده بود و جستجوی مقالات در پایگاه های اطلاعاتی ایرانی و بین المللی Science Direct ، PubMed ، Cochrane library ، Scopus ، Iranmedex و Google Scholar با کلید واژه های آموزش، خود مراقبتی، دیابت در محدوده زمانی سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ انجام شده است. پس از جستجو ۱۶ مقاله بر اساس معیارهای پژوهش انتخاب شدند.

یافته ها: با توجه به ۱۶ مقاله انتخاب شده، آموزش منظم و مستمر بیشتر در خود مراقبتی بیماران دیابتی اثر گذار است. همچنین آموزش ساختار یافته و مداوم می تواند عوارض دیابت را تا حد زیادی کاهش دهد.

بحث و نتیجه گیری: آموزش دیابت در هر صورتی باعث کنترل قند خون بیماران می شود. تعیین اینکه استفاده از مفاهیم فرهنگی، انجام معاینات برای تقویت دانش بیمار و همچنین آموزش به خانواده بیمار بر کنترل قند خون تاثیر دارد یا خیر نیازمند تحقیقات بیشتر است.

کلید واژه ها: آموزش، خود مراقبتی، دیابت

تجربه مدرسین پرستاری از ویژگی دیسترس اخلاقی - یک مطالعه کیفی

شیوا پژمان خواه^۱، معصومه شهنازوی^{۲*}، شیدا پژمان خواه^۳

۱-دکتری پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی ایرانشهر، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

۲- کارشناس ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران. آدرس ایمیل: Shahnavazi.m@irshms.ac.ir

۳- MSc Public Health, university East of London & MSc Nursing Islamic Azad Tehran
Medical Branch, Tehran, Iran

چکیده

مقدم: دیسترس اخلاقی یکی از مسائل اخلاقی شایع در حرفه آموزشی است که می تواند عواقب متفاوتی را برای مدرسین داشته و در نهایت بر کیفیت آموزش تأثیر گذار باشد. هدف این مطالعه، تبیین تجربه مدرسین پرستاری از ویژگی های دیسترس اخلاقی بود.

روش کار: در این مطالعه کیفی ۱۳ مدرس پرستاری با مصاحبه های چهره به چهره و نیمه ساختارمند مشارکت داشتند داده ها به روش آنالیز محتوی کیفی قراردادی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: طبقات اصلی حاصل از تجربه مدرسین پرستاری در خصوص دیسترس اخلاقی شامل ارزش گذاری موقعیت، اسیر شدن در موقعیت و در گیری ذهنی و اجتناب ناپذیری بود.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد دیسترس اخلاقی می تواند روی ارزش ها، باورها و اعتقادات مدرسین تأثیر بگذارد و خاصیت تکرار پذیری آن در کنار اجتناب ناپذیری اش سبب شود موقعیتی را ایجاد کند که چالش های مدیریت موقعیت را برای مدرسین پرستاری ایجاد می کند و سبب تأثیر بر کیفیت آموزشی گردد. لذا پیشنهاد می شود راهبردهایی برای شناخت و کاهش دیسترس اخلاقی مدرسین پرستاری اندیشیده شود.

واژه های کلیدی: اخلاق در دانشگاه، ویژگی دیسترس اخلاقی، مدرسین پرستاری

میزان تاثیر آموزش خودمراقبتی از بیماران مبتلا به بیماری مزمن مغز و اعصاب بر سلامت روان خانواده آنها بر اساس تئوری اورم

عفت شیخ بهالدین زاده*

دانشجوی دکتری پرستاری دانشگاه آزاد اسلامی تهران، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی ایران شهر، ایران
esheikhbahaee@gmail.com ۹۸۹۱۵۵۱۴۸۶۱۲

مقدمه: علی رغم پیشرفت در شناخت و درک فرسودگی و عوارض مضر بیماری مزمن بر روی خانواده، مقالات بسیار کمی اثر آموزش یا مداخله حمایتی بر روی سلامت روان یا فیزیکی آنها را بررسی کرده‌اند و بیشتر تحقیقات در خصوص اثر آموزش بر روی آگاهی بوده است. لذا این پژوهش با هدف تعیین تاثیر آموزش خودمراقبتی بر سلامت روان خانواده بیماران مبتلا به بیماری های مزمن مغز و اعصاب، انجام شده است.

روش کار: در مطالعه نیمه تجربی ۸۴ نفر از مراقبین اصلی خانواده های دارای بیمار مبتلا به آسیب های ناشی از صدمه تروماتیک مغزی ترخیص شده از بیمارستان های ترومایی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد که حداقل سواد خواندن و نوشتن داشتند به روش پواسن و با رعایت معیارهای لازم انتخاب و مورد آموزش قرار داد. با استفاده از فرم جمع آوری اطلاعات دموگرافی اطلاعات جمع آوری و قبل و ۱ ماه بعد از آموزش، سلامت روان خانواده با استفاده از پرسشنامه ۲۸ سوالی سلامت عمومی (با پایایی ۰/۸۹ و روایی برای چهار خرده مقیاس بترتیب برابر با ۰/۸۶، ۰/۸۵، ۰/۷۲، ۰/۰۸۲) مورد سنجش قرار گرفت. آموزش بصورت عملی و با حضور عضو اصلی خانواده و بیمار، طی ۸-۶ جلسه ۲۰ دقیقه ای انجام پذیرفت. داده های حاصل با استفاده از آزمون تی زوجی (paired-t test) و آزمون ناپارامتری و یلکاکسون (Wilcoxon) با استفاده از نرم افزار spss ۱۶ تحلیل شد.

یافته ها: نمرات میزان سلامت روان خانواده پس از ترخیص نسبت به قبل از دریافت آموزش در تمام ۴ خرده مقیاس (اختلال جسمی- اضطراب- افسردگی عملکرد اجتماعی) به میزان معناداری کاهش یافت ($p=0/000$) که نشان دهنده بهبود سلامت روان است.

نتیجه گیری: آموزشی خودمراقبتی که یکی از نقش های توانبخشی پرستاران است، موجب بهبود وضعیت سلامت روان خانواده شد. جهت تکمیل اثربخشی درمان و مراقبتهای بهداشتی، نقش توانبخشی پرستاران از اهمیت بالایی برخوردار است.

کلید واژه: خانواده، آموزش، بیماری مزمن، سلامت روان، خودمراقبتی

عوامل تسهیل کننده آموزش به بیمار از دیدگاه پرستاری در ایران: یک مطالعه مروری

محمد بامری^۱، نظر قنبرزهی^{۲*}، زرخاتون شاه کرم زهی^۳

۱- کارشناسی ارشد فیزیولوژی، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

۲- کارشناسی ارشد، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

۳- کارشناس پرستاری، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

ارائه دهنده: محمد بامری، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر. ایمیل: Mbameri56@yahoo.com تلفن: ۰۹۱۵۱۹۸۱۷۸۹-۰۵۴۳۷۲۳۰۳۹۰

مقدمه: از آنجائی که حفظ و ارتقای سلامتی از اولویت های سیستم های بهداشتی در جهان محسوب میشود، آموزش به بیمار و افزایش توانائی افراد در مراقبت از خود، کلید اصلی رسیدن به این منظور است. آموزش به بیمار یکی از اصول مهم در برنامه مراقبت و درمان بوده و از نقش های کلیدی پرستار به شمار می رود. مطالعه حاضر با هدف تعیین عوامل تسهیل کننده آموزش به بیمار از دیدگاه پرستاران انجام گردید.

روش کار: در این مطالعه مروری، مقالات تحقیقاتی در زمینه موانع آموزش به بیمار از دیدگاه مدیران پرستاری در ایران بدون محدودیت زمانی در بانک های اطلاعاتی شامل،

Google، ProQuest، Scopus، Science Direct، ERIC، Web of Sciences، PubMed، IranMedex و IranDoc، SID، MagIran، Scholar جستجو شد. انجام پژوهش در ایران معیار اصلی ورود به مطالعه بود. پس از ارزیابی معیارهای ورود و کیفیت مقالات، ۳ مقاله از نظر محتوا دسته بندی و تحلیل شد. **یافته ها:** پس از دسته بندی عوامل تسهیل کننده آموزش به بیمار از دیدگاه پرستاران به ترتیب شامل، انتخاب و آموزش پرستاران ویژه برای انجام آموزش به بیمار، برگزاری کلاس های آموزشی به عنوان بخشی از ساعت کاری، در نظر گرفتن امتیاز ویژه برای ایشان بود. همچنین وجدان کاری، افزایش وسایل و امکانات کمک آموزشی جهت استفاده در امر آموزش به بیمار از سایر علل مهم از پرستاران است.

نتیجه گیری: عمده عوامل تسهیل کننده آموزش به بیمار از دیدگاه پرستاران مرتبط با انتخاب و آموزش پرستاران ویژه برای انجام آموزش و در نظر گرفتن امتیاز ویژه برای این پرسنل است که با توجه به هزینه اثر بخش بودن آموزش به بیمار لازم است مسئولین امر با اتخاذ تدابیری مانند تخصیص نیروی کافی، آموزش پرسنل ویژه جهت آموزش به بیمار و تخصیص امتیاز ویژه برای ایشان نسبت به ارتقاء آموزش به بیمار اقدام کنند.

واژه های کلیدی: آموزش بیمار، عوامل تسهیل کننده، دیدگاه پرستاران

Patients' expectations and its relationship with the satisfaction level of nursing care

Elham Izadi-Dastgerdi^۱, Ismail Azizi Fini^{*۲}

۱- MSN, school of nursing and midwifery, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

۲- Associated professor, school of nursing and midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran. Email: azizifinies@yahoo.com

Abstract

Introduction:

Caring is the essence and basis of nursing. It includes the knowledge, performance and results. These results include increasing the recovery rate of the patients, discharging from the hospital and patients satisfaction from the health care services. The aim of this study is to assess Patients' expectations and its relationship with the satisfaction of nursing cares.

Methods: a cross-sectional study was conducted on ۲۵۰ patients in General wards of Shahid Beheshti Hospital of Kashan in ۲۰۱۱. The patients were randomly selected from each ward. Data collection tool consisted of three parts including demographic tools, caring behavior instrument and the patient satisfaction instrument. Data was analyzed using the SPSS software, descriptive statistics and Pearson correlation coefficients.

Results:

There is a positive and significant correlation between caring behavior mean score and the patient satisfaction ($P < .001$, $r = .565$). The subscale of “knowledge and professional skills” of the caring behavior inventory had the highest and the subscale of “respectful deference to others” had the lowest mean scores. However, in the patient satisfaction instrument, the two subscales of “technical - professional care” and “patient education” gained the highest and the lowest mean scores respectively.

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

Conclusion: Caring is the center of nursing functions. Creating a caring environment within respect, safe and education for the patients and modeling the caring behavior among the nursing staff can increase the patient satisfaction and improve the outcomes of the patient treatment.

Keywords: nursing care; patient satisfaction; Patients' expectations.

Effect of health promotion strategies education on self-care self-efficacy in patients undergoing bone marrow transplantation

Ismail Azizi Fini^{۱*}, Mohsen Adib-Hajbaghery^۲, Elham Izadi-Dastgerdi^۳

۱- Associated professor, school of nursing and midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran. Email: azizifinies@yahoo.com

۲- Full professor, school of nursing and midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

۳- MSN, school of nursing and midwifery, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Abstract

Background: patients undergoing bone marrow transplantation have numerous problems which impose negative effects on their self-efficacy. This study was conducted to determine the effect of health promotion strategies on self-care self-efficacy in patient undergoing bone marrow transplantation.

Methods: Experimental pretest posttest study was conducted of ۶۰ patients undergoing bone marrow transplantation in Shariati hospital. Participants were randomly allocated in two groups of controls (n=۳۰) and intervention (n =۳۰). The intervention group was trained using health promotion strategies and the control group received a routine care. Self-care self-efficacy was compared by paired t-test, independent t test, ANCOVA and chi squared test in SPSS ۱۱,۵.

Results: No significant differences we observed between the two groups for demographic characteristics. Significant difference were observed between the two groups in terms of total self-efficacy score and the domains of decision making ($P=۰/۰۰۱$), stress reduction ($P=۰/۰۰۱$), and adaptation. The differences of pretest and post test scores were significant in all domains.

Conclusion: patient education on health promotion strategies could positively affect the patients' self-care self-efficacy after bone marrow transplantation and finally can improve their survival and quality of life.

Keywords: Health promotion strategies, self-care self-efficacy, bone marrow transplantation.

Home Care Follow-Up in the Process of Life: A Phenomenological Study Nastaran Heydarikhayat, Tahereh Ashk Torab, Camelia Rohani

۱: PhD Candidate, School of Nursing and Midwifery, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Faculty Member, Iranshahr University of Medical Sciences, Sistan and Baluchistan, Iran.

۲: PhD, Professor, School of Nursing and Midwifery, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. **Corresponding author:** E-mail: t.ashktorab@sbmu.ac.ir, Tel: +۹۸۰۹۱۲۳۶۱۱۴۹

۳: PhD, Associate Professor, Community Health Nursing Department, School of Nursing and Midwifery, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Background

Follow-up is a part of patient care plan that can be implemented through home care and tele-nursing. After-care benefits include reducing hospitalization and hospital complications, reducing the length of hospitalization and consequently the costs, which in turn can increase the level of satisfaction of patients and encourage them to continue the rest of the therapies. This study aimed to explore the lived experiences of burn survivors who received home care and telephone follow-ups in a ۶-month period.

Methods

This is a qualitative study with phenomenological approach. The number of ۱۶ burn survivors under the follow-up care program during a ۶-month period took part in the study. Purposive sampling was used and sampling was stopped after data saturation. Data were collected by semi-structured face-to-face interviews with participants after receiving informed consent. All of the interviews were audio recorded. Qualitative data were analyzed by Colaizzi's descriptive phenomenological method. Credibility of qualitative data was confirmed by member check and providing clear explanation regarding data gathering. For transferability, adequate descriptive data was provided in the research report for readers, so they can apply it in other fields.

Results

The age of participants range from ۱۸-۵۸ years (Mean \pm SD: ۳۳,۸۷ \square ۱۲,۴۳). Totally, ۱۸ interviews were conducted. Interviews lasted from ۲۵ up to ۹۰ minutes (Mean \pm SD: ۴۳ \square ۹,۲۹ minutes). One main theme, four clusters and fourteen categories were emerged. The main theme was "rehabilitation in the process of life". The main theme had four clusters, including "conducting process", "caring bridge", "return to life" and "individualized education".

اولین جایز استانی
آموزش به بیمار و خود مراقبتی

Conclusion

Follow-up for burn survivors is a necessity. Home care by a nurse especially for whom living in distant areas prevents the discontinuity of the care. Also, the bridge between home and hospital will form that can reduce the survivors' anxiety regarding the lack of attendance in burn clinic for follow-up appointments. Also, the long term educational needs of burn survivors will be met via tele-nursing and face to face education in home visits. The presence of nurse in home visits, care transfer to home, psychological support of burn survivors as well as helping for improvement of social integration are factors that help them to return to the life.

Key words: Qualitative study, Burn, Follow-up, home care

Code of ethic: SBMU۲. Rec. ۱۳۹۴, ۱۶۸

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

پوسترها

بررسی ارتباط آشفستگی اخلاقی با خودکارآمدی حرفه ای در پرستاران شاغل در بخش های ویژه

محمد پورکیخایی^۱، زهرا رئیسی^۲، معصومه فارسی زبان^۳، مهسا پورجنگی^۴

۱- کارشناس پرستاری، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

۲- کارشناس ارشد پرستاری داخلی جراحی، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

۳- عضو گروه فیزیکی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

۴- دانشجوی پزشکی، عضو کمیته دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران

مقدمه: آشفستگی اخلاقی به عنوان عامل موثر در چگونگی انجام وظایف شغلی پرستاران به شمار می آید. پرستاران به ویژه گروهی که در بخش های ویژه کار می کنند. به دلیل ماهیت تنش زای کاری در معرض آشفستگی اخلاقی قرار دارند. مطالعه با هدف تعیین ارتباط آشفستگی اخلاقی با خودکارآمدی حرفه ای در پرستاران شاغل در بخش های ویژه انجام گرفت.

روش کار: این مطالعه به روش توصیفی تحلیلی و به شکل مقطعی بر روی ۷۷ پرستار شاغل در بخش های ویژه بیمارستان امام علی (ع) چابهار در سال ۱۳۹۶ انجام گرفت. داده ها با استفاده از دو پرسشنامه استاندارد خودکارآمدی حرفه ای ریگسن و دیگران و آشفستگی اخلاقی همزیگ و همکاران به روش آسان و در دسترس جمع آوری گردیده است. با استفاده از آزمون های آمار توصیفی، همبستگی پیرسون، آزمون تی و ANOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج نشان داد که ۷۹٫۲ درصد آنها را زنان تشکیل می دادند. ۶۱ درصد آنها متأهل بودند. همچنین ۹۴٫۸ درصد آنها تحصیلات کارشناسی و ۵٫۲ درصد آنها را کارشناسی ارشد تشکیل دادند. میانگین سنی پرستاران شرکت کننده $27/74 \pm 7/4$ بود. میانگین نمره خودکارآمدی در پرستاران $28/05 \pm 4/11$ بود. میانگین نمرات آشفستگی اخلاقی $25/42 \pm 1/71$ بود. بین سن و آشفستگی اخلاقی ارتباط معکوس گزارش شد ($p=0/008$). همچنین بین آشفستگی اخلاقی و نمره خودکارآمدی رابطه معکوس وجود داشت ($p=0/002$). بین سایر متغیرها رابطه معنی داری مشاهده نشد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج مشخص شد افرادی که از سن بالاتری برخوردار هستند آشفستگی اخلاقی کم تری دارند. همچنین نشان داد که آشفستگی اخلاقی بر خودکارآمدی پرستاران تاثیر می گذارد. به شکلی که پرستارانی که از آشفستگی اخلاقی کمتری برخوردار هستند، خودکارآمدی بالاتری دارند. بنابراین نقش و تاثیر گذاری آشفستگی اخلاقی بر جنبه های مختلف کاری پرستاران مشخص شد. می توان با دادن آموزش در قالب کارگاه، آشفستگی اخلاقی پرستاران را به بهترین حد ممکن رساند با توجه به نقش پرستاران در سیستم بهداشت و درمان و نقش پررنگ تر آنها در بخش های ویژه، توجه به آشفستگی های اخلاقی آنها و تلاش جهت کم کردن آن می تواند گام مهم و موثری جهت بهبود خودکارآمدی آنها برداشت.

کلمات کلیدی: آشفستگی اخلاقی، خودکارآمدی حرفه ای، بخش مراقبت های ویژه

بررسی موانع رعایت اخلاق حرفه ای در عملکرد ماماها و پرستاران بیمارستان ولایت شهرستان سرباز در سال

۱۳۹۷

معصومه مبارکی^{۱*}، مسلم ملک رئیسی^۲، مهدی پیری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش مامایی، نویسنده مسئول، ایمیل:

Mobarakims961@mums.ac.ir

۲- مسئول آمار بیمارستان ولایت سرباز

۳- سوپروایزر آموزشی بیمارستان ولایت شهرستان سرباز

چکیده:

مقدمه: اخلاق حرفه ای در بردارنده مفاهیم و ارائه مراقبت اخلاقی یکی از اهداف اساسی نظام های ارائه خدمات سلامت در دنیاست. بسیاری از پرستاران موضوعات اخلاقی را در طول کار خود مد نظر دارند، اما در مرحله عمل با مشکل مواجه هستند، در واقع در بسیاری از موارد کارکنان بهداشتی در به کار گیری دانش اخلاقی خود با مشکل مواجه هستند و در عمل نمی توانند یک اخلاق حرفه ای به نمایش بگذارند. این پژوهش با هدف بررسی موانع رعایت اخلاق حرفه ای در عملکرد ماماها و پرستاران بیمارستان ولایت راسک در سال ۱۳۹۷ انجام گردید.

روش کار: این پژوهش از نوع توصیفی- مقطعی با مشارکت تمامی ماماها و پرستاران بیمارستان ولایت سرباز به صورت سرشماری انجام شد. با محاسبه ریزش نمونه ها به ۳۷ نفر رسید. جهت گردآوری داده ها، پرسشنامه ای شامل دو بخش، اطلاعات دموگرافیک و موانع اخلاق حرفه ای در سه حیطه مدیریتی، محیطی و فردی-مراقبتی استفاده شد. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: اغلب پاسخ دهندگان با نقش بازدارنده هر سه عامل مدیریتی، محیطی و فردی-مراقبتی در رعایت معیارهای حرفه ای موافق بودند. مهم ترین موانع رعایت اخلاق حرفه ای در بعد مدیریتی شامل کمبود پرسنل (۸۷,۸٪)، در بعد محیطی شامل کمبود امکانات و تجهیزات مناسب در بخش (۷۸٪) و در بعد فردی-مراقبتی نیز شامل عدم ارضای نیازهای پایه مانند کفایت درآمد یا استراحت کافی در پرسنل پرستاری (۶۵,۹٪) بود.

نتیجه گیری: با عنایت به یافته های مطالعه ی حاضر پیشنهاد می شود مدیران سازمان های بهداشتی-درمانی با بررسی دوره ای در زمینه اخلاق حرفه ای و موانع آن به تعیین وضعیت موجود پرداخته و منطبق با آن راهکارهایی را در خصوص رفع موانع از جمله، کمبود پرسنل و امکانات و عدم ارضای نیازهای پایه، ارائه و به اجرا گذارند.

بررسی میزان آگاهی پرستاران از انسولین درمانی قبل و بعد از آموزش سال ۱۳۹۶ رقیه شهرکی واحد^۱، عزیز شهرکی واحد^۲، الهام عبادتی^۳

- ۱- کارشناس مامایی بیمارستان ایران دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر
- ۲- عضو هیات علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی زابل
- ۳- کارشناس پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی زابل

آدرس نویسنده مسئول: زابل، دانشکده پرستاری و مامایی زابل - ایمیل: azizshahraky@gmail.com

تلفن همراه: ۰۹۱۵۳۴۲۳۱۶۹

چکیده

مقدمه: کارکنان بهداشتی برای ارائه آموزش و مراقبت مطلوب به افراد مبتلا یا در خطر دیابت نیازمند دانش کافی در زمینه دیابت هستند. در حقیقت آموزش دهندگان دیابت، کارکنان بهداشتی هستند که تعلیم تخصصی در مراقبت دیابت دریافت نموده اند. در این بین پرستاران آموزش دیده نقش حیاتی در توانمند سازی بیماران برای مدیریت بهتر دیابت و ارتقای کیفیت زندگی این بیماران از طریق فراهم نمودن اطلاعات و مشاوره بیمار و خانواده دارند لذا پرستاران نقش مهمی در انجام دستورات دارویی دارند و عدم آگاهی آنان روشهای انسولین درمانی موجب صدمه به بیمار خواهد شد. لذا این مطالعه با هدف بررسی میزان آگاهی پرستاران از انسولین درمانی انجام شد.

روش کار: این مطالعه یک مطالعه نیمه تجربی بود که در آن جامعه مورد مطالعه بصورت مبتنی بر هدف و با مراجعه به بیمارستان امیرالمومنین علی(ع) و بیمارستان امام خمینی (ره) نمونه ها انتخاب گردیدند. ابزار گردآوری پرسشنامه شامل بخش اول خصوصیات فردی بخش دوم پرسشنامه شامل ۲۳ سؤال درباره انسولین درمانی بود و یک پمفلت آموزشی در اختیار آنان قرار گرفت و ۲ ماه بعد مجدد پرسشنامه به آنان داده شد. سپس اطلاعات جمع آوری شد و در نهایت آنالیز داده‌ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی انجام گردید.

یافته ها: نتایج نشان داد که اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۴۷٪) در سنین ۳۰-۲۵ سال بودند. اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۶۷٪) زن بودند. همچنین نتایج نشان داد که نمره آگاهی افراد مورد بررسی بعد از آموزش بطور معنی داری بیشتر از قبل می باشد ($P=0/0001$).

اولین همایش استانی
آموزش به بیمار و خودمراقبتی

بحث و نتیجه گیری: پرستار به عنوان یکی از ارکان کادر درمانی، بیشترین مراقبت و تماس را با بیمار داشته و مسئول مستقیم تزریق انسولین می باشد. لذا باید این دارو را کاملاً شناخته و از نحوه نگهداری، تزریق و دیگر نکات لازم آگاهی داشته باشد. لذا گذراندن دوره آموزش در بدو شروع به کار به خصوص در بخش هایی که بیماران دیابتی بستری می باشند، احساس می شود.

واژگان کلیدی: آگاهی، انسولین درمانی، پرستاران، آموزش

بررسی تاثیر آموزش خود مراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ شهر ایران شهر ادهم بیجارزائی^۱، هاجر ناروئی^۲

فوق لیسانس مدیریت آموزشی، ایران شهر-روستای بغدانی- دبستان بدر- شماره تماس: ۰۹۱۵۱۹۸۰۴۰۲، ایمیل: bijar.adham@gmail.com

لیسانس پرستاری، ایران شهر-بیمارستان ایران، ایمیل: hajrhha1366@gmail.com

چکیده

مقدمه: دیابت از بیماریهای مزمن شایع و یکی از مهمترین مشکلات بهداشتی در جهان است که همراه عوارض جدی و متعدد بوده و سبب ایجاد مشکلات بهداشتی- درمانی و اجتماعی- اقتصادی بسیاری برای جوامع بشری شده و در دهه های اخیر نیز گسترش فراوانی یافته است. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ شهر ایران شهر انجام شد. هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ شهر ایران شهر بوده است.

روش کار: این پژوهش مطالعه ای مداخله ای از نوع نیمه تجربی می باشد. جامعه پژوهش در این مطالعه بیماران دیابتی نوع دو مراجعه کننده به مراکز بهداشتی و درمانی شهر ایران شهر می باشند که در سال ۹۷ به این مراکز مراجعه کرده اند. بدین منظور پس از اخذ مجوز از مسئولین مرکز بهداشت ایران شهر و هماهنگی با مراکز بهداشتی درمانی، ابتدا به صورت تصادفی بیماران دو مرکز بهداشت به عنوان گروه مداخله و بیماران دو مرکز دیگر به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شد و سپس تعداد ۱۵۰ نفر از بیماران (۷۵ نفر در گروه شاهد و ۷۵ نفر در گروه مداخله) به صورت تصادفی ساده از بین بیماران انتخاب و وارد مطالعه شدند. در این پژوهش برای بررسی کیفیت زندگی بیماران پرسشنامه کیفیت زندگی (راند، ۱۹۹۵) استفاده گردید. به منظور تجزیه و تحلیل این اطلاعات از آمار توصیفی برای تنظیم داده ها و آمار استنباطی آزمون تی مستقل برای بررسی تفاوت بین دو گروه های تحقیق با نرم افزار SPSS استفاده شد.

یافته ها: نتایج نشان داد آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ شهر ایران شهر تاثیر مثبتی دارد.

کلمات کلیدی: آموزش خودمراقبتی، کیفیت زندگی بیماران

فرآیند آموزش به بیمار در دنیا

ملیحه سیدآبادی

کارشناس ارشد پرستاری مراقبت های ویژه-بیمارستان امام علی (ع)، چابهار- msayd91@gmail.com

مقدمه: آموزش به بیمار نقش مهمی در تکمیل مراقبتهای بالینی دارد و باعث ارتقاء سلامتی، افزایش رضایت مددجو، بهبود کیفیت زندگی و اطمینان از تداوم مراقبت ها می شود. هدف از این مطالعه بررسی فرآیند آموزش به بیمار در کشورهای دیگر است.

روش کار: با جستجو در پایگاه داده های الکترونیکی، انتشارات علمی و سایتهای اینترنتی معتبر اطلاعات در این زمینه جمع آوری شد.

یافته ها: آموزش به بیمار و ارتقاء خودمراقبتی در بسیاری از دانشگاههای علوم پزشکی دنیا بخشی از کوریکولوم آموزشی می باشد. در دانشگاه Icahn school of medicine در Mount Sinai در سال اول تحصیل حقیقت گویی به بیمار و رضایت آگاهانه آموزش داده می شود. در دانشگاه Duke university school of medicine دانشجویان در یک دوره ۴ هفته ای مهارتهای ارتباطی، مسائل حقوقی پزشکی، ایمنی بیمار و خودمراقبتی را فرا می گیرند. در سایت Uhnet فرآیند و استانداردهای آموزش بیمار شامل راهنمای عملی آموزش به بیمار با در نظر گرفتن سطح سواد و زبان افراد اجرا می شود و خانواده بیمار در آموزشها شرکت داده می شود. در دانشگاه استنفورد برنامه های خودمراقبتی جهت بیماران آرتروز، بیماریهای مزمن، دیابت، درد و HIV آموزش داده می شود. تمامی برنامه ها جهت بالابردن اعتماد به نفس بیماران به صورت کارگاه های کوچک ۲ ساعته یکبار در هفته به مدت ۶ هفته توسط مبتلایان به همان بیماری آموزش داده می شود.

بحث و نتیجه گیری: در ایران نیز با توجه به اهمیت آموزش به بیمار و تاثیر غیر قابل انکار آموزش به بیمار در خودمراقبتی این وظیفه مهم و اصولی جدی در نظر گرفته نمی شود. موانع آموزش به بیمار در ایران مرتبط با پرستاران، بیماران، عوامل مدیریتی، سازمانی و محیطی می باشد.

کلید واژه ها: آموزش، خود مراقبتی، ایران

تاثیر آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلا به پرفشاری خون در ایران: یک مطالعه مروری

محمد بامری^۱، نظر قنبرزهی^{۲*}، زرختون شاه کرم زهی^۳

۱- کارشناسی ارشد فیزیولوژی، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

۲- کارشناسی ارشد، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

۳- کارشناس پرستاری، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایران.

ارائه دهنده: محمد بامری، بیمارستان خاتم الانبیاء ایرانشهر. ایمیل: Mbameri56@yahoo.com تلفن: ۰۹۱۵۱۹۸۱۷۸۹-۰۵۴۳۷۲۳۰۳۹۰

چکیده

مقدمه:

فشار خون بالا به علت عوارض و مرگ بالا یک مشکل عمده بهداشتی محسوب می شود که کیفیت زندگی فرد را تحت تاثیر قرار می دهد و آموزش خودمراقبتی میتواند در بهبود کیفیت زندگی موثر باشد. هدف این مقاله بررسی مروری مطالعات مربوط به آموزش خودمراقبتی و بهبود کیفیت زندگی بیماران مبتلا به پرفشاری خون می باشد.

روش کار:

در این مطالعه مروری، مقالات تحقیقاتی در رابطه با آموزش خودمراقبتی و کیفیت زندگی در مبتلایان به پرفشاری خون در ایران بدون محدودیت زمانی در بانکهای اطلاعاتی: PubMed، Web of Sciences، ERIC، Science Direct، ProQuest، Scopus، Google Scholar، MagIran، SID، IranDoc و IranMedex جستجو شد. انجام پژوهش در ایران معیار اصلی ورود به مطالعه بود. پس از ارزیابی معیارهای ورود و کیفیت مقالات، ۳ مقاله از نظر محتوا دسته بندی و تحلیل شد.

یافته ها:

یافته ها نشان داد مبتلایان به فشارخون کیفیت زندگی پایینی دارند. مطالعات تاثیر مثبت برنامه آموزش خودمراقبتی بر کیفیت زندگی این بیماران را نشان داده است.

نتیجه گیری:

با توجه به مرور متون مشخص گردید کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به پرفشاری خون پائین است و اجرای برنامه آموزش خودمراقبتی می تواند باعث بهبود کیفیت زندگی و سواد سلامت بیماران مبتلا به پرفشاری خون شود. پیشنهاد می شود با اجرای این برنامه آموزشی برای بیماران مبتلا به پرفشاری خون، گامی موثر در جهت ارتقاء کیفیت زندگی و سواد سلامت این بیماران برداشته شود.

واژه های کلیدی: آموزش خود مراقبتی، کیفیت زندگی، پرفشاری خون

تاثیر آموزش خودمراقبتی به بیمار در ارتقاء سلامت جامعه

شکوفه مقربی استاد کلايه^۱، ام البنين اکبری^۲، یونس شهبازی^۳، عفت شيخ بهاء الدين زاده^۴، جعفر برغشی اصل^۵

- ۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۲- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)
- ۳- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۴- کارشناس ارشد روان پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۵- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

چکیده:

مقدمه:

آموزش و به کارگیری مشارکت بیماران در طول بستری، به ویژه در زمان ترخیص کاملاً ضروری است تا بدون هرگونه ابهام و نگرانی نسبت به تمام آنچه در زمینه‌های مختلف باید رعایت و پیگیری کنند، کاملاً مطلع باشند و ضمن پیشگیری از عوارض احتمالی و با خود مراقبتی هرچه مؤثرتر بهبودی کامل را کسب نمایند و همچنین با مراجعه‌ی کمتر به مراکز درمانی و جلوگیری از ابتلا به بیماری‌های عفونی در بیمارستان‌ها، کاهش مقدار هزینه‌ها، و کمک به سلامتی روح و روان خود و اطرافیان نقش مهمی در ارتقای سلامت جامعه ایفا می‌کنند. برخی شواهد موجود بیانگر نارسایی‌های احتمالی در این زمینه می‌باشد؛ اطلاع از کفایت یا عدم کفایت آموزش‌های داده شده می‌تواند مبنایی مناسب جهت هرگونه تصمیم، برنامه‌ریزی و اقدام لازم در این خصوص باشد. مقاله حاضر با هدف کلی تاثیر آموزش به بیماران در ارتقاء سلامت جامعه انجام گرفته است.

روش کار:

این پژوهش یک مقاله مروری است که بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای و جستجوهای اینترنتی در پایگاه‌های داده‌ای معتبر همچون Science direct، Magiran، Springer و جستجوی پیشرفته در گوگل حاصل شده است.

یافته‌ها:

با توجه به مشخص شدن وضعیت فعلی و مشکل فوق ضروری است با در نظر گرفتن تسهیلات لازم، نیروی انسانی مناسب و کارآزموده، اختصاص وقت و مکان لازم و مناسب برای آموزش به بیماران در خصوص خود مراقبتی و کنترل بیماری برای حفظ سلامت بیمار و جامعه انجام بگیرد.

نتیجه‌گیری:

با توجه به اهمیت مسئله و نتایج این مطالعه مبنی بر برخی نارسایی‌های موجود، پیشنهاد می‌شود ابتدا به شناسایی و ریشه‌یابی علل اصلی و مؤثر در عدم کفایت آموزش بیماران، به‌ویژه زمان ترخیص پرداخته شود و سپس نسبت به مواردی چون تأمین نیروی لازم، برگزاری دوره‌های آموزش ضمن خدمت برای کارکنان و فراهم نمودن امکانات و شرایط اجرای برنامه‌های آموزشی در بالین، قبل از ترخیص بیمار، برنامه آموزش خودمراقبتی برای ایشان اجرا گردد و با طراحی برنامه‌ای مشخص و بررسی مددجویان قبل از ترک بیمارستان و مراکز، از تأمین این نیاز اساسی آنان اطمینان حاصل گردد.

کلید واژه‌ها: بیمار، خود مراقبتی، سلامت جامعه

تاثیر خود مراقبتی در کاهش میزان قند خون بیماران دیابتی

شکوفه مقربی استاد کلایه*^۱، یونس شهبازی^۲، ام البنین اکبری^۳، حمید سلیمی^۴، محبوبه ترقویی^۵

- ۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران (نویسنده مسئول)
- ۲- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۳- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۴- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۵- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

چکیده:

مقدمه:

دیابت شایع ترین بیماری متابولیک است که با رشد جمعیت و گسترش شهر نشینی به یک معضل جهانی تبدیل شده است. امروزه کاملاً واضح است که مراقبت و آموزش خود مراقبتی به بیماران دیابتی منجر به کاهش عوارض این بیماری می شود. هدف از این مقاله بررسی تاثیر خود مراقبتی در کاهش میزان قند خون در بیماران مبتلا به دیابت است. روش جمع آوری اطلاعات در این تحقیق به صورت توصیفی - کتابخانه‌ای می باشد.

روش کار:

این پژوهش یک مقاله مروری است که بر اساس مطالعات کتابخانه ای و جستجوهای اینترنتی در پایگاه های داده ای معتبر همچون Science direct، Magiran، Springer و جستجوی پیشرفته در گوگل حاصل شده است.

نتیجه گیری:

یکی از بزرگ ترین چالش هایی که بیماران دیابتی با آن مواجه هستند یادگیری نحوه زندگی با دیابت است. از این رو آموزش بیمار جهت توانمند سازی وی در خود مراقبتی و کنترل مطلوب قند خون و در نهایت ارتقای سطح کیفیت زندگی، یک بخش مهم در درمان دیابت به شمار می رود. تعداد زیادی از بیماران دیابتی تصور می کنند که مراقبت و آموزش را بایستی صرفاً از پزشک خود دریافت کنند، علی رغم اینکه در بسیاری از بیماری ها پزشکان بیماری را کنترل می کنند و بیمار مصرف کننده غیر فعال است. در بیماران دیابتی خود مراقبتی یکی از مهمترین رویکردهای کلیدی در کنترل موفق و کاهش قند خون است.

کلید واژه ها: خودمراقبتی، دیابت، قند خون.

آموزش به بیمار در واحد دیسپچ فوریت‌های پزشکی (اورژانس پیش بیمارستانی)

۱- *تورج محمدیاری، کارشناس ارشد پرستاری، اورژانس پیش بیمارستانی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه ایران
touraj_1385@yahoo.com - ۰۹۱۸۳۳۴۲۱۷۰

۲- مه ناز محمدخانی، کارشناس ارشد پرستاری، اورژانس پیش بیمارستانی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه ایران
mehrabana_80@yahoo.com - ۰۹۱۸۸۳۱۹۱۲۹

فرایند عملیات اورژانس

فرایند عملیات اورژانس پیش بیمارستانی با شروع تماس با ۱۱۵ شروع و با انتقال بیمار به بیمارستان و یا اعلام پایان ماموریت واحد EMS به دلیل عدم همکاری بیمار و... خاتمه می‌یابد. مرکز ارتباطات و فرماندهی عملیات شامل واحد تریاژ تلفنی، اعزام و راهبری آمبولانس، مشاوره پزشکی و واحد پذیرش می‌باشد. واحد تریاژ تلفنی اولین محل برقراری ارتباط بین مددجو و سیستم فوریت‌های پزشکی (۱۱۵) می‌باشد. این واحد به عنوان خط اول پاسخگویی به طور مستقیم و بدون واسطه با مددجو ارتباط برقرار کرده و علت تماس را ارزیابی می‌نماید و براساس دستورالعمل مربوطه علاوه بر درخواست اعزام واحدهای عملیاتی بر حسب مورد، سعی در ارائه مشاوره به فرد تماس گیرنده می‌نماید تا در حد امکان بروز عوارض متعاقب حادثه یا بیماری را به حداقل رسانده و بیمار/ مصدوم و صحنه حادثه را تا رسیدن نیروهای عملیاتی اورژانس در حد امکان مدیریت نماید. پرسنل این واحد باید نیروهای ماهر، با سواد و باتجربه اورژانس دارای مدرک کارشناس پرستاری می‌باشند که از مهارت‌های داشتن سرعت و دقت در پاسخگویی، ارائه راهنمایی پزشکی در زمینه فوریت‌ها، تعیین اولویت فوریت، مهارت‌های ارتباطی موثر، رعایت اسرار حرفه‌ای و اخلاق پزشکی برخوردار باشد. تریاژ تلفنی مهمترین نقش اپراتور تریاژ تلفنی می‌باشد که از لحظه پاسخگویی پرستار تریاژ تا لحظه قطع تماس و بستن فایل تریاژ تلفن ارسال پرونده به واحد اعزام آمبولانس و در موارد ضروری تا زمان سیدن آمبولانس به محل فوریت ادامه می‌یابد. پرسیدن مناسب ترین سوالات با حداقل تعداد باید به تشخیص فوریت منجر گردد. استفاده از الگوریتم تریاژ تلفنی به صورت نرم افزار جهت کمک به اپراتور در انتخاب مناسب ترین سوال در زمینه فوریت می‌تواند کمک کننده باشد.

موثرترین نقش پرستار تریاژ تلفنی حفظ حیات بیمار و پیشگیری از پیشرفت مخاطره در موارد فوریت می‌باشد. آموزش تکنیک‌های باز نمودن راه هوایی در موارد انسداد راه هوایی، کنترل موثر خونریزی در موارد خونریزی فعال، اصول حفظ و نگهداری اندام‌های آمپوته در فوریت‌های مربوط به تروما و قطع عضو، کمک به برقراری گردش خون در موارد تشخیص ایست قلبی از مواردی می‌باشد که به حفظ حیات و جلوگیری از وخامت حال بیمار کمک می‌نماید.

آموزش‌ها باید به نحوی ارائه گردند که توسط تماس گیرنده درک گردیده و در کوتاه ترین زمان اجرا گردد. در موارد حاد فوریت ممکن است تا زمان رسیدن آمبولانس ارتباط با گیرنده تماس جهت اجرای مناسب دستورات ادامه داشته و یا تماس قطع گردیده اما در فواصل زمانی لازم پیگیری انجام شود.

کلید واژه‌ها: آموزش، بیمار، دیسپچ مراکز اورژانسی، مراکز اورژانسی

خودمراقبتی در بیماران دیابتی نوع دوم با توجه به نقش آموزش الکترونیک شکوفه مقربی استاد کالایه^۱، علی میربلوچ زهی^۲، یونس شهبازی^۳، ام البنین اکبری^{۴*}

- ۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۲- کارشناس ارشد آموزش بهداشت، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۳- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۴- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

مقدمه:

با توجه به پایین بودن سطح رفتارهای خودمراقبتی در بیماران مزمن، چالش مهم قرن ۲۱ اجرای موثر رفتارهای خود مراقبتی و دستیابی به خود کنترلی مطلوب در بیماریهای مزمن، منجمله در بین مبتلایان به دیابت می باشد. آموزش الکترونیکی بسیاری از ناهمگونی‌های اجتماعی از جمله نیازهای روزافزون مردم به آموزش، نبود دسترسی یکسان به مراکز آموزشی، نبود امکانات آموزشی و فقر اقتصادی، کمبود مدرسان مجرب و هزینه‌های گران آموزش و ارائه خدمات آموزشی را برطرف می‌نماید.

روش کار:

این پژوهش یک مقاله مروری است که بر اساس مطالعات کتابخانه ای و جستجوهای اینترنتی در پایگاه های داده ای معتبر همچون Science Direct, Magiran, Springer و جستجوی پیشرفته در گوگل حاصل شده است.

یافته‌ها و نتیجه گیری:

آموزش الکترونیک باعث بهبود دانش، نگرش و عملکرد خودمراقبتی و کنترل شاخص های قند خون بیماران دیابت نوع ۲ گردید. به نظر می‌رسد دلیل آن افزایش نقش فعال بیماران در امر مراقبت از خود باشد، چرا که بیماران، نوع جدیدی از ارتباط و آموزش را تجربه کرده و انگیزه آنها جهت یادگیری و خودمراقبتی افزایش یافته است.

کلیدواژه‌ها: آموزش الکترونیک؛ خودمراقبتی در بیماران؛ دیابت نوع دوم؛ خودمراقبتی.

نقش تکنولوژی موبایلی در افزایش سواد سلامت جامعه

شکوفه مقربی استاد کلایه*^۱، محمد قناعت پیشه سنانی^۲، یونس شهبازی^۳، محمد رضویان^۴

- ۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری، مربی، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران (نویسنده مسئول)
- ۲- دانشجوی سال آخر پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، زاهدان، ایران
- ۳- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران
- ۴- دانشجوی پرستاری، دانشکده پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایرانشهر، ایرانشهر، ایران

چکیده

مقدمه:

سواد سلامت، حاصل تشریک مساعی عوامل اجتماعی و فردی بوده و به نگرانی‌ها و ابعاد سواد در زمینه سلامت می‌پردازد و به عنوان شاخص حیاتی و مهم در نتایج و هزینه‌های مراقبت‌های بهداشتی شناخته شده است. علاوه بر این، تکنولوژی سیار به طور روز افزونی در زمینه مراقبت بهداشتی استفاده می‌شود. مطالعه حاضر به تحلیل نقش تکنولوژی موبایلی در افزایش سواد سلامت جامعه می‌پردازد.

روش کار:

این پژوهش یک مقاله مروری است که بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای و جستجوهای اینترنتی در پایگاه‌های داده‌ای معتبر همچون Science direct, Magiran, Springer و جستجوی پیشرفته در گوگل حاصل شده است.

یافته‌ها و نتیجه‌گیری:

آموزش درست به بیماران می‌توان تغییرات رفتاری مناسبی در آنها ایجاد کرد. این در صورتی است که سواد سلامت کافی برای مشارکت بیمار در سیستم‌های مراقبت بهداشتی و اخذ تصمیمات مناسب بهداشتی کاملاً ضروری است و منجر به توانمندسازی مردم در به کار بستن اطلاعات و دستورهای مربوط به سلامت می‌شود. تکنولوژی موبایل تأثیر زیادی بر کیفیت زندگی می‌گذارد. در صورتی که از این ابزارها در مراکز درمانی کشور ایران استفاده شود، می‌توان امیدوار بود علاوه بر کاهش خطاهای پزشکی مراحل درمان سریعتر و با کیفیت‌تری انجام گیرد. همچنین در صورت استفاده از این ابزارها در مراکز درمانی کشور بسیاری از مشکلات ارتباطی بین کادر درمان و بیماران حل خواهد شد.

کلید واژه‌ها: سواد سلامت، تکنولوژی همراه، جامعه، موبایل

بررسی ارتباط آشفستگی اخلاقی با صلاحیت بالینی در پرستاران شاغل در بخش های ویژه

محمد پورکیخایی^۱، زهرا رئیسی^۲، معصومه فارسی زبان^۳، مهسا پورجنگی^۴

۱- کارشناس پرستاری، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۲- کارشناس ارشد پرستاری داخلی جراحی، بیمارستان روانپزشکی بهاران، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۳- عضو گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

۴- دانشجوی پزشکی، عضو کمیته دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

مقدمه:

آشفستگی اخلاقی به عنوان عامل موثر در چگونگی انجام وظایف شغلی پرستاران به شمار می آید. پرستاران به ویژه گروهی که در بخش های ویژه کار می کنند. به دلیل ماهیت تنش زای کاری در معرض آشفستگی اخلاقی قرار دارند. مطالعه با هدف تعیین ارتباط آشفستگی اخلاقی با خودکارآمدی حرفه ای و صلاحیت بالینی در پرستاران شاغل در بخش های ویژه انجام گرفت.

روش کار:

این مطالعه به روش توصیفی تحلیلی و به شکل مقطعی بر روی ۷۷ پرستار شاغل در بخش های ویژه بیمارستان امام علی (ع) چابهار در سال ۱۳۹۶ انجام گرفت. داده ها با استفاده از دو پرسشنامه استاندارد صلاحیت بالینی عبادی و همکاران که دارای ۵ زیر مولفه می باشد و آشفستگی اخلاقی همزیک و همکاران به روش آسان و در دسترس جمع آوری گردیده است. با استفاده از آزمون های آمار توصیفی، همبستگی پیرسون، آزمون تی و ANOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها:

نتایج نشان داد که ۷۹٫۲ درصد آنها را زنان تشکیل می دادند. ۶۱ درصد آنها متاهل بودند. همچنین ۹۴٫۸ درصد آنها تحصیلات کارشناسی و ۵٫۲ درصد آنها را کارشناسی ارشد تشکیل دادند. میانگین سنی پرستاران شرکت کننده $27/74 \pm 7/4$ بود. میانگین نمرات آشفستگی اخلاقی و صلاحیت حرفه ای به ترتیب $25/42 \pm 1/71$ و $176/13 \pm 7/4$ بود. بین سن و آشفستگی اخلاقی ارتباط معکوس وجود داشت ($P=0,008$). میانگین نمره صلاحیت حرفه ای در دو گروه لیسانس و فوق لیسانس اختلاف معنی داری وجود داشت ($P=0,001$). همچنین میانگین نمره بیمار محوری که یکی از زیر مولفه های صلاحیت حرفه ای بود در دو گروه زن و مرد اختلاف معنی داری گزارش شد ($P=0,0001$). بین سایر متغیرها رابطه معنی داری مشاهده نشد.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج مشخص شد افرادی که از سن بالاتری برخوردار بودند آشفستگی اخلاقی کم تری را گزارش کردند. همچنین نقش تحصیلات را در بالابردن صلاحیت حرفه ای مشخص می کند به طوری که پرستاران با تحصیلات فوق لیسانس صلاحیت حرفه ای بیشتری نسبت به گروه لیسانس داشتند. زنان نسبت به مردان نمره بیمار محوری بیشتری برخوردار بودند بنابراین نقش و تاثیر گذاری آشفستگی اخلاقی بر جنبه های مختلف کاری پرستاران مشخص شد. می توان با دادن آموزش در قالب کارگاه، آشفستگی اخلاقی پرستاران را به بهترین حد ممکن رساند با توجه به نقش پرستاران در سیستم بهداشت و درمان و نقش پر رنگ تر آنها در بخش های ویژه. توجه به آشفستگی های اخلاقی آنها و تلاش جهت کم کردن آنها می تواند گام مهم و موثری جهت بهبود صلاحیت حرفه ای آنها برداشت.

کلمات کلیدی: آشفستگی، صلاحیت بالینی، بخش مراقبت های ویژه

آموزش به بیمار و خود مراقبتی در افسردگی پس از زایمان: یک مطالعه مروری

خورشید ریگی^{۱*}، الهیار شهناوی^۲

۱- کارشناسی ارشد مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران khorshid.rigi@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد پرستاری گرایش اطفال، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

مقدمه: افسردگی یکی از شایع ترین بیماری های روانی در میان جوامع مختلف می باشد افسردگی پس از زایمان در ۴ هفته اول پس از زایمان روی می دهد، میزان شیوع افسردگی بعد از زایمان در ۲۰-۱۰ درصد از زنان گزارش کرده اند. علائم عمده افسردگی پس از زایمان شامل خلق پایین، احساس غمگینی و عدم لذت بردن از زندگی، از دست دادن اشتها، اضطراب و اختلال در خواب بوده و مادران از ناتوانی در مراقبت از نوزاد و اشکال در برقراری ارتباط با او، احساس گناه، کاهش اعتماد به نفس و اشکال در تمرکز شکایت دارند. افسردگی بعد از زایمان می تواند عوارض جدی برای مادر، نوزاد و خانواده به همراه داشته باشد. افسردگی بعد از زایمان علاوه بر تاثیرات زیان بخش در رابطه مادر و کودک، ارتباط با همسر را مختل می کند و همسران زنان افسرده اغلب دچار افسردگی می شوند. جهت مقابله با عوارض بیماری شرکت بیمار در امر مراقبت از خود و آموزش روشهای حل مساله بسیار مفید می باشد. از این رو این مطالعه با هدف بررسی تاثیر آموزش و خود مراقبتی در مادران پس از زایمان انجام شد.

روش کار: مطالعه حاضر از نوع مروری ساده می باشد و جستجوی مقالات در پایگاه های اطلاعاتی ایرانی sid، Magiran، Google Scholar با کلید واژه های آموزش به بیمار، افسردگی پس از زایمان، خودمراقبتی در محدوده زمان ۱۳۸۸-۱۳۹۷ انجام شد. پس از جستجو ۱۰ مقاله بر اساس معیارهای پژوهش انتخاب شدند.

یافته ها: بررسی مطالعات نشان دهنده این است که آموزش به بیمار و خود مراقبتی باعث افزایش استفاده در روش های حل مساله و بهبود اکثر رفتارهای خود مراقبتی این بیماران شده است.

بحث و نتیجه گیری: پرستاران با استفاده از اطلاعات پایه ای و دقیق علمی قادر به ارتقاء میزان خودمراقبتی هستند و می توانند نقش مهمی در این زمینه ایفا کنند و در کاهش میزان افسردگی پس از زایمان از بسته های حمایتی جهت توانمند سازی استفاده کنند.

واژه های کلیدی: آموزش به بیمار، افسردگی پس از زایمان، خود مراقبتی

بررسی تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر توان خودمراقبتی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور جاسم اله یاری^۱، نصرت ا... مسینیای نژاد^۲، عبدالغنی عبدالهی محمد^۲، زهرا رهدار^۳

- ۱- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان منطقه ای پیامبر اعظم، اداره بهداشت، امداد و درمان نزاجا، زاهدان، ایران.
- ۲- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زابل، زابل، ایران.
- ۳- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران.

چکیده

مقدمه: بیماری تالاسمی باعث تاثیر منفی بر جنبه های مهم زندگی در این بیماران تالاسمی و رفتارهای خودمراقبتی می گردد. جهت بهبود عملکرد و کاهش تاثیر منفی علایم در بیماران تالاسمی، تقویت رفتارهای خودمراقبتی در این بیماران ضروری می باشد. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر سطح رفتارهای خودمراقبتی در بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور انجام گردید.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی ۶۰ نفر بیمار تالاسمی مراجعه کننده به بیمارستان رازی سراوان در سال ۱۳۹۶ انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و مداخله تقسیم گردیدند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه محقق ساخته خودمراقبتی در بیماران تالاسمی استفاده گردید. گروه مداخله به مدت ۵ جلسه ۲۵ تا ۳۰ دقیقه ای و به مدت چهار هفته تحت آموزش قرار گرفتند. گروه کنترل مداخلات روتین را دریافت نمودند. بعد از یک ماه مجدد پرسشنامه ها تکمیل و داده ها با آزمون های آماری کوواریانس و واریانس با اندازه های مکرر استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج حاصل مطالعه نشان داد ابعاد خودمراقبتی در بیماران تالاسمی به ترتیب بعد رفتارهای درمانی، بعد فعالیت، بعد روان بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری را نشان داد ($p < 0.05$). علی رغم افزایش نمره کل خودمراقبتی در گروه مداخله از ۹۰/۷ به ۱۱۳/۱۳ افزایش کرد ولی از نظر آماری معنادار نبود ($p = 0.07$).

بحث و نتیجه گیری: بیماری تالاسمی باعث تاثیر منفی بر سطح رفتارهای خودمراقبتی در این بیماران می گردد. استفاده از تئوری آموزشی باعث بهتر شدن سطح رفتارها و پایبندی به آنها می گردد. لذا استفاده از طرح های آموزش محور برای این بیماران توصیه می گردد.

کلید واژه ها: خودمراقبتی، الگوی خودمراقبتی اورم، بتا تالاسمی ماژور

*چکیده مقاله حاضر مستخرج از پایاننامه کارشناس ارشد پرستاری نویسنده اول دارای کد اخلاق به شماره ۱۳۹۶، ۱۱۲، REC.۱. ZBMU می باشد.

تاثیر آموزش خودمراقبتی بر اساس الگوی اورم بر خودکارآمدی بیماران مبتلا به بتا تالاسمی ماژور

جاسم اله یاری^۱، نصرت ا... مسینیایی نژاد^۲، عبدالغنی عبدالهی محمد^۲، زهرا رهدار^۳

۱- کارشناس ارشد پرستاری، بیمارستان منطقه ای پیامبر اعظم، اداره بهداشت، امداد و درمان نزاجا، زاهدان، ایران.

۲- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زابل، زابل، ایران.

۳- گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایرانشهر، ایرانشهر، ایران.

مقدمه: خودکارآمدی عامل اصلی رفتار انسان و میزان تلاش فرد را در انجام یک فعالیت نشان می دهد. تقویت خود کارآمدی باعث توانمندی فرد در جهت پیروی و پایبندی به امر درمان می گردد. از شرایط لازم در جهت تقویت رفتارهای خود کارآمدی ارتقاء رفتارهای خود مراقبتی می باشد. لذا مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر الگوی آموزش خود مراقبتی بر اساس الگوی اورم بر خود کارآمدی بیماران بتا تالاسمی ماژور انجام گردید.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی ۶۰ نفر بیمار تالاسمی مراجعه کننده به بیمارستان رازی سراوان در سال ۱۳۹۶ انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه کنترل و مداخله تقسیم گردیدند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و خودکارآمدی شرر استفاده گردید. گروه مداخله به مدت ۵ جلسه ۲۵ تا ۳۰ دقیقه ای و به مدت چهار هفته تحت آموزش قرار گرفتند. گروه کنترل مداخلات روتین را دریافت نمودند. بعد از یک ماه مجدد پرسشنامه ها تکمیل و داده ها با آزمون های آماری واریانس با اندازه های مکرر با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: میانگین و انحراف معیار نمرات خود کارآمدی قبل از مداخله در گروه مداخله و کنترل به ترتیب 30.24 ± 4.86 و 33.86 ± 3.80 بود. نمرات خودکارآمدی بعد از مداخله در گروه مداخله و کنترل به ترتیب 49.16 ± 8.17 و 43.20 ± 4.84 بود. با استفاده تست آماری واریانس با اندازه های مکرر تفاوت آماری معناداری را قبل و بعد از مداخله نشان داد ($p=0.01$).

بحث و نتیجه گیری: خودکارآمدی نقش بسزای در بهبود رفتارهای خودمراقبتی بیماران دارد. نتایج مطالعه حاضر نیز نشان داد استفاده از الگوی خودمراقبتی اورم می تواند در جهت بهبود خودکارآمدی بیماران موثر باشد. لذا استفاده از مدل خودمراقبتی اورم در جهت بهبود خودکارآمدی بیماران تالاسمی توصیه می گردد.

کلید واژه ها: خود مراقبتی، الگوی اورم، خود کارآمدی، بتا تالاسمی ماژور

*چکیده مقاله حاضر مستخرج از پایاننامه کارشناس ارشد پرستاری نویسنده اول دارای کد اخلاق به شماره ۱۳۹۶، ۱۱۲. REC. ۱. ZBMU می باشد.

بررسی موانع برقراری ارتباط موثر بین پرستار و بیمار از دیدگاه پرستاران و بیماران در مجتمع بیمارستانی شهید دکتر بهشتی کاشان

مرضیه خامه چیان*^۱، افسانه کجایی بیدگلی^۲، سعیده سادات مهباندوست قمصری^۳

۱- نویسنده مسئول کارشناسی ارشد پرستاری ویژه. دانشگاه علوم پزشکی کاشان، مجتمع بیمارستانی شهید بهشتی، دفتر آموزش پرستاری. ۰۳۱۵۵۵۴۰۰۲۶- داخلی ۵۲۸۱. شماره همراه ۰۹۱۳۲۶۲۲۸۰۰. mkhamehchian۶۱@yahoo.com. نامبر: ۵۵۵۴۵۵۰۰

۲- دانشجوی دکتری سالمندشناسی. دانشگاه علوم پزشکی کاشان، مجتمع بیمارستانی شهید بهشتی، دفتر آموزش پرستاری.

۳- کارشناس پرستاری. دانشگاه علوم پزشکی کاشان، مجتمع بیمارستانی شهید بهشتی، دفتر آموزش پرستاری.

مقدمه: ارائه خدمات پرستاری مطلوب به بیمار مستلزم برقراری یک ارتباط مناسب بین پرستار و بیمار است. برقراری ارتباط موثر زمانی حاصل می شود که پرستاران مهارت‌های ارتباطی لازم را کسب نموده و در عمل به کار بندند. یکی از علل نارضایتی بیماران ناشی از عدم موفقیت پرستاران در برقراری ارتباط مناسب با بیماران می باشد مطالعه حاضر با هدف بررسی موانع برقراری ارتباط موثر بین پرستار و بیمار از دیدگاه پرستاران و بیماران انجام گردیده است.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی تحلیلی است. جامعه پژوهش پرستاران شاغل در مجتمع بیمارستانی شهید بهشتی کاشان و بیماران بستری در این مجتمع بودند. ابزار کار، پرسشنامه محقق ساخته شامل دو بخش، بخش اول مربوط به اطلاعات دموگرافیک و بخش دوم شامل ۴ طبقه از موانع برقراری ارتباط موثر بین پرستار و بیمار (عوامل مشترک بین پرستار و بیمار، عوامل مربوط به پرستار، عوامل مربوط به بیمار و عوامل محیطی) بود که بر اساس مقیاس لیکرت (کاملاً موافقم، موافقم، نظری ندارم، مخالفم، کاملاً مخالفم) طراحی شده بود. پرسشنامه ها برای ۵۰ پرستار و ۵۰ بیمار به روش تصادفی و به صورت مجزا تکمیل گردید. تحلیل داده ها از طریق آمار توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ انجام شد.

یافته ها: بر اساس نتایج، مهمترین مانع ارتباطی مشترک از دیدگاه بیمار و پرستار، عدم توانایی پرستار و بیمار در بکارگیری مهارت‌های ارتباط کلامی (۴۳،۱٪)، مهم ترین موانع ارتباطی از دیدگاه بیمار، کمبود وقت (۴۸،۸٪)، بیمار شدیداً بدحال (۴۶،۶٪) و نگرانی همراهان (۲۹،۳٪)، مهم ترین موانع ارتباطی از دیدگاه پرستار مشغله کاری زیاد پرستار (۳۷،۹٪)، کمبود وقت (۳۲،۸٪)، مشکلات کاری پرستار (۲۵،۹٪)، سوالات و مداخلات بی مورد همراهان (۲۰،۷٪) و مهم ترین مانع محیطی ارتباط از دیدگاه بیمار و پرستار، عدم برقراری ارتباط مناسب بین بیمار و پرستار ناشی از شلوغی بخش (۲۶،۷٪) بود.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که مهمترین موانع ارتباطی بین پرستار و بیمار شامل موانع مربوط به بیمار، موانع مشترک و موانع مربوط به پرستار بوده و موانع محیطی در کمترین رتبه اهمیت قرار داشتند. آقا براری و همکاران (۱۳۸۸) در مطالعه ای مشابه، مهمترین موانع ارتباطی بین پرستار و بیمار را شامل موانع مربوط به بیمار و موانع مربوط به پرستار دانسته و موانع مشترک را در رتبه اهمیت کمتری قرار دادند. رفع موانع ارتباطی و افزایش توانمندی پرستاران در برقراری ارتباط مناسب با بیماران نقش بسزایی در افزایش رضایتمندی آنها دارد. آموزش پرستاران، بیماران و همراهان در زمینه کسب مهارت های ارتباطی، حمایت روانی و نظارت بر به کارگیری مهارت های آموخته شده در راستای بهبود ارتباط بین پرستار و بیمار توصیه می گردد.

واژگان کلیدی: مهارت های ارتباطی، پرستار، بیمار

بررسی پژوهش های منتشر شده در خصوص پیشگیری از تالاسمی با رویکرد آموزشی ۱۳۹۷ - ۱۳۸۰

احمد مرادی^{۱*}، محمد ادریس ارباب شستان^۲

۱- عضو کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران،

نویسنده مسئول: آدرس ایمیل: moradi.13770506@gmail.com

۲) کارشناس ارشد آموزش پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران

مقدمه:

یکی از راه های ارتقاء کیفیت زندگی بیماران مبتلا به تالاسمی ماژور، توانمند سازی بیماران از طریق آموزش خود مراقبتی برای مقابله با اثرات و عوارض بیماری و تسلط بیشتر بر بیماری و زندگی است. ۲۰۰۰۰ بیمار و حدود ۲ تا ۳ میلیون حامل ژن این بیماری (۴ درصد جمعیت) را در ایران، گزارش شده است. مطالعه مروری حاضر به بررسی پژوهش های منتشر شده در خصوص پیشگیری از تالاسمی با رویکرد آموزشی می باشد.

روش کار: این یک مطالعه مروری است که مقالات با استفاده از کلید واژه های فارسی و انگلیسی از قبیل: پیشگیری، تالاسمی و آموزش با جستجو الکترونیکی در موتور جستجو Google Scholar و پایگاه های اطلاعاتی مانند: Medline, Scopus, Pubmed, Sid, Magiran, گردآوری شدند و داده ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: یکی از روش های حمایت از خود مراقبتی، ارائه اطلاعات قابل دسترس و آموزش برای افزایش دانش و مهارت است. که می توان از طریق طیف وسیعی از ابزارها و منابع مانند خطوط تلفن همراه، نرم افزارهای مبتنی بر کامپیوتر و دستگاه های خودمراقبتی شخصی، به این مهم دست یافت. فعالیت های خود مراقبتی در بیماران تالاسمی شامل داشتن آگاهی و عملکرد مناسب در مورد روش های درمانی مانند استفاده از داروهای آهن زدا، تزریق خون، برداشتن طحال، پیوند مغز استخوان، مراقبت های مربوط به تغذیه، فعالیت های جسمانی و مواجهه صحیح با عوارض بیماری می باشد. با توجه به عدم بررسی با رویکرد آموزشی در سیستم و بلوچستان انجام اینگونه پژوهش ها توصیه می شود.

بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان داد که استفاده از تلفن همراه به عنوان یکی از روش های انتقال مطالب آموزشی در زمینه خود مراقبتی به بیماران تالاسمی ماژور بویژه در زمانی که دسترسی به آنها محدود است، توصیه می شود همچنین تغییر روشهای مقابله ای بعد از آموزش نیاز به زمان دارد تا رفتار خاص در فرد بصورت عادت در آید. لذا توصیه می شود جهت ارزیابی اثر آموزش بر روشهای مقابله ای بیش از سه ماه فاصله زمانی داشته باشد.

واژگان کلیدی: پیشگیری، تالاسمی، آموزش

آموزش به بیمار و رعایت اصول اخلاق حرفه‌ای

عبدالله دکالی راد^۱، علی زیدآبادی^۲

*۱- دانشجوی کارشناسی ارشد داخلی جراحی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، a.dakalirad@gmail.com، ۰۹۱۵۹۴۷۹۱۶۴-
۲- دانشجوی کارشناسی ارشد داخلی جراحی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، ali.zeidabadi96@gmail.com، ۰۹۱۳۳۴۵۱۸۷۶-

چکیده

مقدمه: پرستاری یکی از ارکان مهم سیستم‌های خدمات بهداشتی- درمانی در هر کشور است. خدمات پرستاری می‌تواند به طور مستقیم بر پیامد سلامت و بیماری و شاخص‌های مرتبط با آن موثر باشد. تدوین کدهای اخلاقی متناسب با فرهنگ و مذهب جامعه راهکار مناسبی جهت بهبود کیفیت خدمات پرستاری مورد انتظار ذی نفعان می‌باشد. با توجه به فرصت و طول زمان ارتباط پرستار با بیمار، مسؤولیت آموزش به بیمار نیز بیشتر متوجه پرستاران است. ولی امروزه پرستاران، توجه کمتری به این نقش مهم خویش دارند. هدف از این مطالعه، بررسی آموزش به بیمار و اخلاق پرستاری و رعایت آن در جوامع پرستاری بوده است.

روش کار: مطالعه حاضر از نوع مروری ساده بود و جستجوی مقالات در پایگاه‌های اطلاعاتی ایرانی SID، idml.research با کلید واژه‌های آموزش به بیمار، اخلاق حرفه‌ای، اخلاق پرستاری در محدوده زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۸ انجام گردید. پس از جستجو ۲۰ مقاله بر اساس معیارهای پژوهش انتخاب شدند.

یافته‌ها: بررسی مطالعات نشان دهنده این است که آموزش به بیمار و همچنین رعایت اخلاق حرفه‌ای در پرستاری یکی از اصول اساسی این حرفه بوده و هست اما بر اساس نتایج این پژوهش اجرای دقیق آموزش به بیمار بر اساس مبانی اخلاقی نبوده و نیاز است که آموزش به بیمار با دقت و قدرت بیشتر و با رعایت اصول اخلاقی در آینده به عنوان یک اصل اساسی پیگیری شود.

واژه‌های کلیدی: آموزش به بیمار، اخلاق پرستاری، اخلاق حرفه‌ای

Effect of an empowerment program on self-efficacy of patients with type II diabetes

Maryam Moein^۱, Mohamad Aghajani^۲, Neda Mirbagher Ajorpaz^{*۳}

۱. Nursing Master Science, Kashan University of Medical sciences, Kashan, Iran.
۲. Ms in Psychiatric Nursing, Department of Nursing, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
۳. Autoimmune Diseases Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, IR Iran and Ms in Nursing, Department of Nursing, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran and PhD Student of Nursing, International Branch of Shahid Bbeheshty University of Medical Sciences, Tehran, Iran (Corresponding author) .
۴. BS in Midwifery, Golabchi diabetes center in Kashan, IR Iran.

*Corresponding author: mirbagher_n@kaums.ac.ir, Tel/Fax: +۹۸ ۳۱ ۵۵۵۴۰۰۲۱

Background: Type ۲ diabetes is a chronic disease that spread in the world very quickly and it has the second investigating priority in chronic diseases. According to results of research, self-efficacy in diabetic patients are in trouble. Therefore the study has done with the aim of analyzing the effect of empowerment program on self-efficacy in type ۲ diabetic patient

Methods: In this clinical trial, ۱۰۰ patients with type ۲ diabetes who had inclusion criteria was chosen randomly and they were divided into control and experimental groups by block randomly method. Intervention, were accomplished as educational sessions that twice in a week for ۴ weeks. Diabetes self- efficacy questionnaire were completed before and two months after the intervention in each group. Data was analyzed by SPSS ۱۶ and Statistical tests: Mann Whitney U, Chi-square, Exact fisher, T test.

Results: Before intervention, the mean score of self-efficacy was $45 \pm 14,49$ and $39,61 \pm 17,01$ for experimental and control groups, respectively; and the difference was not significant ($P=0,1$). Two months after the intervention, the mean of self-efficacy was $55,71 \pm 13,25$ and $40,24 \pm 17,55$ for experimental and control groups, respectively; and the difference was significant ($P<0,001$).

Conclusion: Use empowerment program had positive effects on self-efficacy in patients with type ۲ diabetes.

Key Words: Empowerment, Self efficacy, Type ۲ diabetes

اولین جایز استانی
آموزش به بیمار و خود مراقبتی

Effects of an Osteoporosis Prevention Empowerment Program Based on Health Belief Model on Self Efficacy among Iranian Older Adults: A Randomized Single-Blind Controlled Clinical Trial

Mahboube Rezaei ^۱, Mahdi Vatankhah ^۲, Neda Mirbagher Ajorpaz ^{*۳}

۱. PhD, Autoimmune Diseases Research Center, Department of Nursing and Midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
۲. MSc, Trauma Nursing Research Center, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran
۳. PhD, Autoimmune Diseases Research Center, Department of Nursing and Midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

***Corresponding Author:** Neda Mirbagher Ajorpaz

Address: IRAN/Kashan, Ghotb Ravandi Highway, Kashan University of Medical Sciences, Faculty of Nursing and Midwifery, **Tel:** +۹۸۳۶۱۵۵۵۴۰۰۲۱. **Fax:** +۹۸۳۶۱۵۵۵۴۶۶۳۳, **Email:** mirbagher_n@kaums.ac.ir

Introduction: The aim of this study was to determine the effect of an empowerment program based on health belief model on self-efficacy in prevention of osteoporosis in older adults.

Methods: This research was conducted with randomized control group pretest, post-test and follow-up trial. Participants were selected by convenience sampling and were randomly assigned to intervention and control group. Data from ۷۶ participants were analyzed (۳۸ participants in each group). Data collection was done using a socio-demographic data questionnaire, the Osteoporosis Self-efficacy Scale and the Osteoporosis Health Belief Scale. The intervention program was conducted over a ۴-week group education and a ۴-week individual follow up. Questionnaires were completed before, immediately after the last session and one month after the completion of the study in two groups. For the data analysis, SPSS version ۱۳, descriptive statistics, and analytical tests such as independent sample *t*-test, chi-square or Fisher's exact tests and repeated measures ANOVA test were used.

Result: After the empowerment program, a significant increase was seen in comparison with the control group in the mean scores of the intervention group on the Osteoporosis Self-efficacy Scale and its subscales ($p < ., .۵$), and on the Osteoporosis Health Belief constructs ($p < ., .۵$). But this difference was not significant in the control group in all domains ($P \geq ., .۵$) except "perceived barriers of calcium intake ($p = ., .۴$)" and "health motivation ($p = ., .۲$)".

اولین جایز استانی
آموزش به بیمار خود مراقبتی

There was no significant difference between the mean scores of HBM constructs in the control group ($p \geq 0.05$) except for perceived barriers of calcium intake ($p = 0.04$) and health motivation ($p = 0.02$).

Conclusion: Empowerment program could improve osteoporosis self efficacy and health beliefs in older adults.

Key words: Empowerment, Health Belief Model, Self-efficacy, Older adults, Osteoporosis